

Curierul Adventist

Revistă lunară de informații și inspirație | Editat de Hristos • Iulie 2010

Ted N.C. Wilson

Noul președinte al
Bisericii Adventiste
de Ziua a Șaptea
mondiale

SUMAR

CURIERUL ADVENTIST

Publicația oficială a Bisericii Adventiste
de Ziua a Șaptea din România

Apare lunar, sub coordonarea
Comitetului Uniunii

„Iată, Eu vin curând...”

Misiunea noastră este să-L înălțăm pe Domnul nostru Isus Hristos, prin prezentarea de experiențe ale dragostei Lui nemărginite, prin prezentarea de articole și știri, ajutându-l astfel pe cititor să-L cunoască mai bine pe Mântuitorul și să aibă o speranță vie în revenirea Lui pe curând.

Anul LXXXVII, IULIE 2010

Redactor-șef: Virgiliu Peicu

Consultanți:

Teodor Huțanu, Ioan Câmpian-Tătar,
Eduard Călugăru, Georgel Pirlitu,
Paul Pauliuc, Lucian Cristescu, Mihai Maur,
Romeo Asanache, Daniel Delcea

Colaboratori speciali:

Iacob Pop, Romică Sirbu, Nelu Burcea,
Ciprian Iorgulescu, Daniel Chirileanu,
Magyarosi Barna, Constantin Dinu

Director: Iacob Pop

Corectură: Lavinia Goran

Grafică și tehnoredactare:

Eric Bocăneanu

Adresa redacției:

Curierul Adventist,
str. Labirint 116,
Oficiul poștal 20,
cod 74124 – București
E-mail: curierul@adventist.ro
Web site: www.adventist.ro

Imprimare:

Tipografia Fast Print,
Str. Țepeș Vodă nr. 111, sect. 2
București, tel. 021 323 00 20
Fax. 021 323 00 40

ISSN 1220-6725

Foto: Adam Bujak/ ANN,
Richard Dower/ ANN

Traducere: Cezar Iliescu, Nadia Safta,
Loredana Sirbu

3 Sesiunea

4 O biserică plină de viață William G. Johnsson

7 Retrospectivă 2005 – 2010

11 O comunitate condusă de Duhul Sfânt Jan Paulsen

15 Spuneți lumii până vor auzi toți Matthew A. Bediako

17 Promisiune extraordinară Robert E. Lemon

19 Ted Wilson ales președinte al Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea Ansel Oliver / Mark Kellner

20 Prin puterea Duhului Sfânt

22 Lista oficialilor aleși în cadrul sesiunii

23 Tineri în conducere la viitoarele sesiuni

24 Departamentul de Sănătate Publică din SUA elogiază angajamentul adventiștilor în slujba unui stil de viață sănătos Mark A. Kellner

25 „Biblia călătoare” își încheie turneul de 20 de luni Arin Gencer / ANN

27 Standul românesc la sesiunea de la Atlanta

28 Încetarea violenței împotriva femeilor și fetelor

29 Știri

26

19

11

28

24

Sesiunea

Sesiunea Conferinței Generale este forumul prin intermediul căruia sunt aleși conducătorii Bisericii mondiale și sunt votate schimbările în Constituția bisericii. Delegații vor participa și la prezentarea rapoartelor fiecăreia dintre cele 13 regiuni administrative ale bisericii. Delegații care vor vota în cadrul sesiunii reprezintă regiunile lumii. Constituția prevede ca cel puțin 50% dintre delegați să fie membri laici, pastori, profesori și angajați ai bisericii fără funcții administrative, atât bărbați, cât și femei, reprezentând toate grupele de vârstă și naționalități. Membrii bisericii au, de asemenea, posibilitatea de a restabili legătura cu prieteni din întreaga lume.

Transformarea de-a lungul timpului

În timp ce sesiunile de acum au loc pe stadioane de fotbal (american), fotografiile de la primele sesiuni îi arată pe delegați în fața intrării într-o mică biserică. Pe atunci, liderii mișcării au venit la ședință, în statul american Michigan, mai ales din vestul și nord-estul Statelor Unite ale Americii cu trenul sau cu șarete și cai. În prezent, aproximativ o treime din numărul membrilor locuiește în Africa, iar o altă treime în America Centrală și America de Sud. În Brazilia sunt acum mai mulți adventiști decât în orice altă țară – 1,3 milioane.

Începuturile sesiunii

Liderii adventiști de ziua a șaptea s-au întâlnit în Battle Creek, Michigan, în 1863 „cu scopul de a organiza o Conferință Generală”, se precizează în raportul întâlnirii. Întâlnirea a început în seara zilei de 20 mai, întâlnire în cadrul căreia delegații au ales un președinte și un secretar. În timpul sesiunii, delegați au redactat o constituție și statutul. Ei au stabilit, de asemenea,

conducerea Conferinței, aceasta fiind formată dintr-un președinte, un secretar și un trezorier. Astăzi, structura administratorilor rămâne aceeași la toate nivelurile administrației bisericii.

Battle Creek a fost locul de desfășurare a 26 dintre primele 31 de sesiuni ale Conferinței Generale. Prima sesiune, care a avut loc la vest de fluviul Mississippi, a fost în noiembrie 1887, în Oakland, California. Sesiunea a avut loc în afara Statelor Unite de

iar apoi în 1941. Din 1970, sesiunea a avut loc la fiecare cinci ani, așa cum se prevede în Constituția Bisericii Adventiste.

Locurile de desfășurare

Sesiunile recente ale Conferinței Generale au fost organizate pe stadioane de baseball și fotbal (american) din Statele Unite, Canada și Europa.

trei ori: în Austria, în 1975, Țările de Jos, în 1995, și în Canada, în 2000. În Atlanta a avut loc a 59-a sesiune.

Frecvență

Perioada de timp dintre sesiuni a fost mărită în mod propriu. Sesiunea a fost organizată în fiecare an până în 1891, după care a avut loc o dată la doi ani, până în 1905. Apoi, sesiunea nu a mai fost organizată timp de patru ani, fiind urmată de o altă pauză în timpul Primului Război Mondial, înainte de a se desfășura din nou în 1918. După aceea, sesiunea la avut loc la fiecare patru ani, până la Marea Depresiune – sesiunea a avut loc în 1930, dar apoi nu a mai fost organizată până în 1936,

Puține alte locuri din lume oferă facilitățile necesare pentru un asemenea eveniment: locuri pentru mai mult de 70.000 de participanți, personal care vorbește limba engleză (limba oficială folosită în cadrul întâlnirilor bisericii), transport fiabil și rentabil, precum și asigurarea hranei pentru un număr mare de persoane.

Următoarea sesiune

Deși adventiștii speră că a doua venire a lui Hristos va avea loc înainte de următoarea Sesiune a Conferinței Generale din 2015, biserica a rezervat Dome Alamo din San Antonio, Texas, pentru orice eventualitate.

O biserică plină de viață

PRIVIND ÎNAPOI LA ULTIMELE CINCI SESIUNI

WILLIAM G. JOHNSON

Sesiunile Conferinței Generale, prin ceremoniile, grandoarea și mulțimea participanților lor, pulsează de energia acestei mișcări mondiale. Însă ele sunt, în primul rând, întruniri de lucru, în care aproximativ 2.400 delegați reprezentativi ai bisericii mondiale aleg conducătorii bisericii și dezbate probleme precum cele legate de eventualele schimbări care ar trebui aduse în *Manualul bisericii* sau în *Articolele fundamentale de doctrină*.

Dacă studiem ultimele cinci sesiuni, adică cele în care am lucrat ca

redactor la *Review*, descoperim câteva date importante.

1985 – New Orleans

Când adventiștii s-au adunat în clădirea Superdomului din Louisiana, biserica număra circa 5 milioane de membri și tocmai sărbătorea încheierea celui mai rodnic program evanghelistic din istoria ei, cu titlul „O mie de zile de Seceriș”. Întrucât biserica creștea rapid, trebuia rezolvată problema structurii și organizării bisericii. Semne de tensiune au apărut în relația dintre Conferința Generală și Divizi-

unea Nord-Americană, unde se află biroul central. De asemenea, începea să se pună problema rolului femeilor în biserică, în special în America de Nord.

Biserica Adventistă era o biserică plină de viață. Era timpul să se ia în considerare realizarea unor schimbări majore în modul în care ne îndeplinim misiunea.

În cadrul dezbaterilor de la a 54-a sesiune a Conferinței Generale, s-a luat în considerare o serie de recomandări cu privire la rolul și funcția organizațiilor confesionale. Delegații

au susținut ideea că biserica mondială are patru (și nu cinci) niveluri de organizare: biserica locală, Conferința, Uniunea de Conferințe și Conferința Generală. Diviziunile regionale ale bisericii nu constituie niveluri separate, ci fac parte din Conferința Generală. Astfel, președinții Diviziunilor se ocupă nu numai de biserica din regiunea respectivă, ci sunt și vicepreședinți ai Conferinței Generale.

Este important să subliniem această idee, întrucât ea contribuie la păstrarea unității adventiștilor de ziua a șaptea de pe întreg mapamondul.

Cea mai mare schimbare departamentală din ultimii 80 de ani a constat în unirea celor cinci departamente și ramuri de slujire ale bisericii într-un singur mare departament: Departamentele Bisericii. Ele cuprind Departamentul Activitățile laice, Departamentul Școala de Sabat, Departamentul Tineret, Departamentul Isprăvnicie și Dezvoltare și Departamentul Cămin și Familie. Un alt subiect dezbătut la New Orleans – rolul și hirotonirea femeilor ca pastori – a fost amânat pentru o dată ulterioară, deoarece necesita studiat în amănunțime. El avea să fie unul dintre subiectele cele mai importante abordate la următoarele sesiuni ale Conferinței Generale.

1990 – Indianapolis

A 55-a sesiune a Conferinței Generale, desfășurată în Domul Hoosier, a fost plină de surprize încă de la început. În cuvântul de deschidere, președintele Conferinței Generale, Neal C. Wilson, a anunțat că ar fi dispus să slujească în continuare dacă avea să fie solicitat. Exact în aceea zi împlinea 70 de ani și avea 11 ani de când ocupa postul de președinte. A doua zi însă, Comitetul de numiri nu a prezentat un raport de dimineață, așa cum se aștepta. Orele treceau și suspansul creștea. Se zvonea că delegații votaseră propunerea unui alt nume pentru conducerea bisericii, că propuseseră pe cineva, dar că persoana respectivă refuzase și că acum discutau despre alte nume. Avea biserica să aleagă un președinte în ziua aceea sau aveau să intre în Sabat cu problema nerezolvată?

În cele din urmă, chiar înainte de ora 18, comitetul a prezentat raportul. Surpriza a fost totală: președintele numit al bisericii mondiale era Robert S. Folkenberg, președintele Conferinței Carolina. Având 49 de ani, el era cel mai tânăr președinte de la A. G. Daniells încoace (care fusese președinte cu 89 de ani în urmă) și primul președinte de Conferință ales direct în funcția

de președinte al Conferinței Generale (de după reorganizarea bisericii din anul 1901).

O temă de lucru care a generat disensiuni puternice și s-a extins pe parcursul a mai multe zile a fost rolul femeilor-pastor. După multe discuții, delegații au votat (1.173 pentru și 377 împotriva) că hirotonirea femeilor în calitatea de slujitori ai Evangheliei nu putea fi aprobată, datorită lipsei largi de susținere din partea Bisericii mondiale de la acea vreme. Totuși, rolul femeilor în lucrarea pastorală a fost confirmat.

Cu această ocazie, a fost recunoscută o nouă Diviziune alcătuită din teritorii ale URSS, a fost lansată o nouă strategie pentru evanghelizarea organizată în zonele albe (numită ulterior Global Mission), a fost votată o declarație de poziție asupra păzirii Sabatului și au fost modificate constituția și prevederile referitoare la numărul necesar de delegați pentru Conferința Generală.

1995 – Utrecht

Complexul imens Jaarbeurs din Utrecht (Olanda), care funcționa, de regulă, ca sală de expoziție, a fost modificat pentru a putea adăposti întrunirea internațională. O parte

2000

2000

din spațiul uriaș a fost transformat în dormitoare pentru miile de adventiști din Europa de Est și din fostele țări ale Uniunii Sovietice, care urmau să participe pentru prima dată la o sesiune a Conferinței Generale.

Și de data aceasta, tema hirotonirii femeilor ca pastori a stârnit discuții aprinse pro și contra. De data aceasta, atenția nu s-a îndreptat asupra hirotonirii lor, ci asupra unei cereri inițiate de Diviziunea Nord-Americană, ca fiecare Diviziune a Bisericii mondiale să primească libertatea de a hotărî ce este mai bine pentru lucrarea în teritoriile ei. Însă, după cum era de așteptat, dezbaterile a ajuns, în cele din urmă, la hirotonire și nu la această cerere. După numărarea voturilor, s-a constatat că cererea a fost respinsă: 673 pro și 1.481 contra.

De asemenea, delegații au votat dizolvarea marelui departament al Departamentelor Bisericii, votat cu 10 ani înainte. Ei au reînființat fostele departamente (Școala de Sabat, Activitățile laice, Isprăvnicia, Familia și Tineretul), dar au aprobat introducerea unui departament nou: Departamentul Copiilor. Majoritatea dezbaterilor s-au purtat în jurul organizării. Constituția și prevederile au fost modificate pentru a crește numărul delegaților laici la sesiunea Conferinței Generale, până la cel puțin 20%, cu o stipulare asemănătoare și pentru pastori. A fost redus numărul membrilor Comitetului executiv, dar o măsură nouă prevedea asigurarea fondului necesar ca președinții Uniunilor de Conferințe să participe la întrunirile Consiliului Anual. A fost adoptată o recomandare pentru a construi imaginea publică a adventiștilor ca popor al *speranței*.

2000 – Toronto

Și de data aceasta, Sesiunea Conferinței Generale a avut loc într-un dom – Skydome, din frumosul oraș Toronto (Canada).

Și cu ocazia aceasta, alegerile suscitau un mare interes. Jan Paulsen, ales de Comitetul executiv al Conferinței

Generale după demisionarea lui Robert Folkenberg, din 1999, a fost ales imediat în funcție de delegații sesiunii. Jan Paulsen, un norvegian, este al doilea președinte al Conferinței Generale care nu provine din SUA. În funcția de secretar al bisericii mondiale a fost votat Matthew Bediako, un ghanez. Pentru prima dată în istoria Bisericii Adventiste primii doi conducători ai bisericii nu erau americani.

Un subiect a fost dezbătut mai multe zile la rând, și anume recomandarea de a îmbunătăți capitolul despre divorț și recăsătorire din *Manualul bisericii*. S-a folosit o exprimare nouă – mai puține cuvinte critice, se recunoșteau situațiile în care divorțul era singura opțiune practică, se făcea distincție între motivele pentru divorț și motivele pentru recăsătorire și se amintea nevoia ca biserica să depună efort și să lucreze cu familiile implicate – care a stârnit reacții foarte diferite din partea delegaților. După multe discuții, noua versiune a fost votată.

Dintre celelalte decizii luate, amintim: înființarea Departamentului Misiunea Femeii; descoperirea unei sculpturi care înfățișează a doua venire, sculptură care urma să fie mutată la sediul Conferinței Generale din Maryland, în foaierea cărui este expusă în prezent; a fost lansat oficial *Manualul de teologie adventistă de ziua a șaptea*, al doisprezecelea volum din seria *Comentariul biblic adventist de ziua a șaptea*; în fiecare zi a fost difuzată o serie de emisiuni despre misiune, cu titlul: „Ferestre spre misiune”.

2005 – St. Louis

Orașul St. Louis (Missouri), aflat pe malul fluviului Mississippi și cunoscut în istoria Americii ca poartă spre Vest, a fost ales ca locație pentru cea de-a 58-a Sesiune a Conferinței Generale a Adventiștilor de Ziua a Șaptea.

Două teme au făcut istorie: alegerea primei femei vicepreședintă a Conferinței Generale (Ella Simmons) și luarea în discuție a unui nou punct

de credință. În afară de Ella Simmons, au fost alese alte două femei: Rosa Banks (secretar-asociat) și Daisy Orion (trezorier-asociat).

Dezbaterile pe tema adăugării capitolului „Creșterea în Hristos” la Articolele fundamentale de doctrină a absorbit atenția tuturor. Nu se mai făcuse nicio modificare în doctrină de 25 de ani, iar delegații au luat rând pe rând cuvântul ca să-și exprime opinia. În cele din urmă, noul punct fundamental de credință a fost aprobat de delegați cu câteva amendamente.

Evenimentul acesta este notabil nu numai datorită creșterii numărului articolelor fundamentale de doctrină de la 27 la 28, ci și datorită factorilor care au contribuit la introducerea noului punct de credință. El a apărut ca nevoie a misiunii globale a bisericii, care intra în noi zone și întâlnea oameni care trăiesc sub stăpânirea spiritelor sau care cred în karma.

Un alt lucru inedit a fost oprirea zilnică a lucrărilor comitetului timp de 90 de minute pentru prezentarea principiilor de leadership înaintea delegaților.

1985–2005:

20 de ani, cinci sesiuni ale Conferinței Generale

Biserica și-a triplat numărul de membri, de la 5 milioane la 15 milioane. În Africa, biserica a crescut de cinci ori, atingând peste 5 milioane de membri. Diviziunea Nord-Americană reprezintă numai 5% din numărul total al membrilor bisericii mondiale.

Sesiunile Conferinței Generale se schimbă odată cu biserica. Ele nu mai sunt dominate de Diviziunea Nord-Americană. Ele devin mai pline de viață, mai dificil de condus, mai puțin predictibile.

Însă două lucruri rămân neschimbate: misiunea și unitatea. Sesiunile nu se desfășoară după modelul Consiliului Mondial al Bisericilor. Adventiștii rămân una în speranță, una în misiune.

Retrospectivă 2005 – 2010

2005-2010 – CINCI ANI DE LUCRARE ȘI CREȘTERE PENTRU BISERICA ADVENTISTĂ DE ZIUA A ȘAPTEA

In ultimii cinci ani, Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea a crescut de la 14 milioane la 16,3 milioane de membri. În această perioadă, biserica a oferit slujire pastorală, lucrare misionară, educație, a pledat pentru o viață sănătoasă și a promovat libertatea religioasă. Iată câteva dintre veștile majore cu privire la Biserica raportate de Adventist News Network, în intervalul 2005-2010.

2010

■ Peste 70.000 de adventiști din toată lumea au sosit în Atlanta, Georgia, Statele Unite, pentru **Sesiunea Conferinței Generale**, întâlnire cincinală administrativă și de sărbătoare pentru familia mondială a bisericii.

■ Jan Paulsen, președintele Bisericii mondiale, susține ediția a 27-a a seriei de discuții cu tinerii, **Let's Talk**. Conversațiile libere televizate cu ti-

Sănătății pentru susținerea implementării în comunitățile locale a țințelor globale privind sănătatea.

■ Patru noi structuri administrative unionale din Diviziunea Inter-Americană (unde biserica numără 3,3 milioane de membri) semnalează **creșterea numărului de membri** în Indiile de Vest, Honduras, El Salvador, Columbia, Venezuela și Jamaica, unde prezența adventistă este de 1 la 10 locuitori.

■ Documentarul **The Adventists** este transmis pe un post de televiziune din SUA, relatând istoria nașterii bisericii, influența ei asupra medicinei moderne și angajamentul pentru o viață sănătoasă și fericită. Printre punctele prezentate se numără și Florida Hospital, care oferă o îngrijire medicală holistică și tehnologie medicală inovatoare, precum și renumitul chirurg de la Loma Linda, dr. Leonard

din Chile, după cutremurul cu magnitudinea de 8,8, din luna martie.

■ Începe construcția unei biserici adventiste în Emiratele Arabe, **prima biserică adventistă din zona Golfului**.

■ Un cutremur de 7 grade pe scara Richter face circa 230.000 de victime în Haiti, între care și sute de membri ai bisericii. Mai multe școli și un spital adventist sunt avariate. **ADRA inițiază o intervenție majoră**. Președintele Bisericii mondiale, Jan Paulsen, îi îndeamnă pe membrii din Haiti „să nu-și piardă speranța”.

2009

■ **Liderii adventiști în domeniul libertății religioase monitorizează o rezoluție ONU**, prin care se dorește îngrădirea defăimării religioase sau restricționarea criticii la adresa altor religii. Liderii bisericii susțin că riscurile reglementării libertății de exprimare sunt mai mari decât beneficiile.

■ Diviziunea Inter-Americană **alege trei tineri care să slujească în Comitetul executiv**, fiind singura Diviziune care oferă o astfel de instruire practică.

■ În Coreea de Sud, biserica Institutului de limbi Sahmyook sărbătorește **40 de ani de slujire**. Institutul este un prestigios centru de învățare a limbii engleze pentru profesioniști.

■ Maranatha Volunteers International marchează **40 de ani de proiecte voluntare de construcții**, desfășurate în întreaga lume. Organizația, cu sediul central în California, a colaborat cu peste 60.000 de voluntari la finalizarea proiectelor de construcție de biserici și școli în 63 de țări.

■ Biserica Adventistă mondială organizează un **Sabat de Celebrare**

neri, femei și pastori au deschis dialogul dintre liderul de frunte al bisericii și membri de pe șase continente.

■ Biserica face **planuri de par-teneriat** cu Organizația Mondială a

Bailey, care a salvat sute de copii prin transplant de inimă.

■ ADRA participă la **intervențiile de urgență** desfășurate de guvernul

a **Creației**, ca o afirmare a celui de-al 6-lea punct fundamental de doctrină al bisericii și pentru a contracara alte viziuni despre originea lumii.

■ Biserica și ADRA lansează **campania pentru combaterea violenței împotriva femeilor**. O petiție purtând semnăturile reprezentanților bisericii și ale membrilor va fi trimisă la ONU.

■ Biserica Adventistă aprobă **posibile parteneriate cu organizațiile aliate, pentru implementarea proiectelor de sănătate** la nivel local. Aprobarea vine după conferința din iulie, la care au participat oficiali ai bisericii și reprezentanți ai Organizației Mondiale a Sănătății pentru a explora posibilitățile de parteneriat în vederea implementării proiectelor de sănătate publică.

■ Un lucrător ADRA este **ucis** în Republica Democrată Congo, în cel de-al 22-lea atac asupra unui lucrător umanitar din acest an.

■ Universitatea Griggs, instituție a bisericii pentru învățământul la distanță, are **prima promoție MBA din Vietnam**. Absolvenții merg la sediul Conferinței Generale pentru a participa la o ceremonie specială. Instituția înființată în urmă cu 100 de ani pătrunde de multe ori în zone cu puțină prezență adventistă.

■ O **facultate adventistă se deschide în nordul Braziliei**, pentru a răspunde la creșterea explozivă de aici. Mai mult de 40.000 de persoane s-au alăturat bisericii în această regiune, care, în cele din urmă, va fi divizată în două Uniuni de Conferințe.

■ Un sondaj efectuat în comunitățile locale din întreaga lume arată că încă mai trebuie îmbunătățită **promovarea Sabatului anual dedicat prevenirii abuzului**, ținut în ultimul Sabat din luna august. Lansată în 2001, această zi specială conștientizează biserica de problema violenței și abuzului sexual

care au loc în cămine creștine la rate similare celor de la nivelul populației generale.

■ În Kenya, noua Universitate Adventistă din Africa are **prima promoție de pastori**.

■ În Peru, un **festival mondial al libertății religioase** atrage 40 de mii de susținători, între care și președintele Curții Supreme și Ministrul Apărării din Peru. Astfel de festivaluri regionale au avut loc în întreaga lume.

■ După izbucniri epidemice cu virusul H1N1, **școlile și bisericile din Mexic își sistează temporar activitățile**, în urma unei hotărâri a guvernului privind evitarea aglomerațiilor de oameni. Câțiva membri prezintă forme ușoare de gripă, însă „pandemia” anunțată nu ajunge niciodată la anvergura totală.

■ Președintele **Jan Paulsen vizitează China** unde descoperă o „credință vibrantă” la cei aproape 400.000 de membri. Mai mult de jumătate dintre pastorii adventiști din China sunt femei, deși nehirotonite ca atare.

■ **Hope Channel debutează pe DirectTV**, cel mai mare furnizor de televiziune prin satelit din Statele Unite. Mișcarea reprezintă un pas major în America de Nord, ținând cont de diseminarea crescândă a rețelei de televiziune a bisericii pe piața media

Indiile de Vest, Patrick Allen este ales guvernator general.

2008

■ Ca răspuns la criza economică mondială, **liderii bisericii implementează restricții financiare la nivelul Conferinței Generale**, printre care amânarea creșterilor salariale, restrângerea călătoriilor și reducerea achizițiilor în alte țări.

■ **Liderii bisericii din regiunea Africa de Sud-Oceanul Indian sunt testați pentru SIDA**, într-un gest public de conștientizare a populației cu privire la răspândirea virusului. Simpla cunoaștere a propriului statut este un pas în lupta împotriva pandemiei, au declarat ei.

■ **Vietnamul recunoaște Biserica Adventistă, acordându-i statut legal** pentru a activa în această națiune din Asia de Sud-Est. Adunarea electivă din octombrie este prima din 1975.

■ **Institutul Adventist de Limbi primește Premiul Best Brand** din anul 2008, din partea Uniunii Consumatorilor din Coreea, pe baza rezultatelor sondajului efectuat în rândul a 1,5 milioane de cetățeni. Institutul deservește 50.000 de studenți în 50 de localități din Coreea de Sud.

■ O Biblie de 30,5 cm/48 cm,

din întreaga lume.

■ În Jamaica, **liderul bisericii devine conducătorul națiunii**. Fost președinte al Uniunii de Conferințe

scrisă în 66 de limbi, își începe **călătoria în jurul lumii**, din Filipine către Atlanta, la Sesiunea Conferinței Generale din 2010. Inițiativa **Follow The**

Bible se dorește a fi o invitație pentru adventiști la studiu biblic angajat. Un studiu recent a arătat că doar jumătate dintre membrii bisericii studiază regulat Biblia.

■ În România, sute de persoane participă la **Congresul Romilor**. Organizatorii speră ca astfel să creeze un sentiment de unitate în acest grup etnic. În Europa sunt peste 3.000 de membri romi.

■ **Este lansată platforma software pentru comunicare netAdventist**, creată de TAGnet, și care combină site-uri locale cu resurse și informații live din Biserica mondială.

■ **Seth Abang Laryea, președintele Universității Valley View, primește Ordinul Volta**, una dintre cele mai înalte distincții naționale ghaneze acordate cetățenilor privați, ca recunoaștere a contribuțiilor sale în domeniul învățământului universitar. Președintele Ghanei, John Agyekum Kuffour, i-a acordat distincția în cadrul unei ceremonii din luna iulie.

■ În Sudul Mexicului, oficialii bisericii observă că o comunitate poate oferi o **atmosferă mai prietenoasă** atunci când femeile ocupă poziții de conducere. Chiar dacă nu sunt hirotonite, tot mai multe femei slujesc ca prezbiteri, ajutând la eliminarea barierelor pe care timiditatea culturală le creează adesea.

■ În Washington, **dr. Ben Carson**, membru al bisericii și, am putea spune, cel mai renumit chirurg din lume, **primește Medalia Prezidențială pentru Libertate** din partea președintelui SUA, George W. Bush. Carson a devenit celebru în 1987, pentru prima operație reușită de separare a doi geemeni cu craniile lipite. Ben Carson mai desfășoară și o activitate de mentorat

pentru tineri, cu un accent special pe învățare.

■ În Africa de Sud, liderii bisericii fac apel să se pună punct atacurilor xenofobe, în urma cărora zeci de oameni au fost uciși și alte mii au fost nevoiți să-și părăsească locuințele. **Bisericele adventiste își deschid ușile ca să-i adăpostească pe cei fugari.**

■ **Scriitorul Dan Buettner îi prezintă pe adventiști în cartea sa The Blue Zone**, care are în atenție patru grupuri de oameni ce trăiesc semnificativ mai mult decât restul populației. Buettner îi prezintă realizatoarei unui talk-show TV, Oprah Winfrey, pe doi membri ai bisericii: un voluntar de 104 ani care lucrează pentru șapte organizații și un chirurg care, la vârsta de 93 de ani, continuă să asiste la operații.

guvernul refuză în mare parte celelalte oferte străine de ajutor. Conform rapoartelor, ciclonul a ucis 138.000 de oameni.

■ În urma violențelor etnice de după alegerile din Kenya, în cadrul cărora au murit peste 800 de oameni și 200.000 au fost nevoiți să-și părăsească locuințele, **liderii bisericii din Kenya cheamă pastorii și membrii să servească drept agenți reconciliatori.**

2007

■ **Christmas Mutirao, acțiune anuală de distribuire de alimente** în Brazilia, le aduce celor nevoiași 3.200 tone de alimente. Evenimentul este sponsorizat de ADRA și de corporații și organizații nonprofit braziliene.

■ Organizația de sprijin **Asoціаția Femeilor Adventiste**

marchează 25 de ani de promovare a femeilor în rolurile de conducere din biserică.

Circa 70% dintre membrii adventiști sunt femei.

■ Marocul **acordă pentru ADRA statut oficial** de a lucra ca agenție umanitară în această națiune nord-africană.

■ Adventiștii sunt îndurerați de **moartea lui Irene Morgan Kirkaldy**, membră a bisericii și pionier militant pentru drepturile civile, care, în 1944, a refuzat să-și cedeze locul din autobuz în favoarea unei persoane de culoare albă. Într-un editorial din *New York Post* se face apel ca numele ei să înlocuiască numele altor renumiți „călători cu autobuzul”, cazul ei fiind anterior altora și învingător în Curtea Supremă a Statelor Unite, în 1946.

■ Biserica din Columbia organizează **prima acțiune de donare**

■ Comitetul executiv de vară al liderilor bisericilor din regiunea Asia de Nord-Pacific are loc **în Coreea de Nord, prima întâlnire de acest fel din 1953**, când țara și-a închis granițele.

■ Peste **40 de lucrători ADRA sunt trimiși în China Centrală**, să participe la operațiunile de intervenție, în urma cutremurului de magnitudine 7,9, care a ucis aproape 70.000 de oameni.

■ După Ciclonul Nargis din Myanmar, **ADRA poate să ofere ajutor** datorită istoriei sale de slujire în această țară din sud-estul Asiei. Inițial,

de sânge, colectând peste 2.000 de unități de sânge, în 15 orașe mari. Evenimentul a fost cosponsorizat de Institutul Național de Sănătate și Crucea Roșie.

■ Senatorul american John Kerry, din statul Massachusetts, **face apel pentru continuarea susținerii legislației privind libertatea religioasă**. Kerry face aceste remarci la dineul anual al Asociației Nord-Americane pentru Libertate religioasă.

■ Biserica începe **să trimită în Coreea de Nord câte un container cu produse medicale**, de mai multe ori pe an.

■ În Rwanda, într-un discurs ținut la Consiliul de Conducere ADRA,

■ Mii de persoane iau parte în Jamaica la **sărbătorirea celor 100 de ani împliniți de Biserica Adventistă în Indiile de Vest**. Numărul membrilor a crescut la circa 243.000, de la 3.110 în 1906.

■ **Mongolia își sărbătorește cel de-al 1.000-lea membru**. Președintele Jan Paulsen merge în vizită pentru a marca evenimentul care include și inaugurarea unei școli de limbi.

■ **Diviziunea Sud-Americană alege ca președinte pe Erton Kohler, în vârstă de 38 de ani**, cel mai tânăr președinte din istoria bisericii. Liderii Bisericii mondiale spun că această decizie reflectă energia regiunii, unde

cerea bisericii mondiale, primește distincția în numele bisericii, pentru lucrarea acesteia în sănătate, educație, dezvoltare și ajutor în situații de criză.

■ La Dineul anual pentru Libertate religioasă, **senatorul american John McCain, din statul Arizona, îi elogiază pe adventiști pentru lucrarea lor în domeniul libertății religioase**. „Lucrarea voastră pentru libertate religioasă și drepturile omului este vitală, este transformatoare și este inspiratoare. Și, pentru aceasta, lumea vă este datoră cu profundă recunoștință”, a spus el în cadrul discursului principal.

■ **Apare primul DVD Misiune Adventistă**, produs de

Oficiul de Misiune

Adventistă și care documentează proiectele misionare din întreaga lume.

■ **Cinci lideri adventiste se alătură** altor mii de femei, la cea de-a 50-a Sesiune a Comisiei ONU pentru Statutul Femeilor, ce militează pentru ameliorarea modului în care

sunt tratate femeile din întreaga lume. Printre subiectele discutate s-au numărat și problema abuzului, sănătatea și oportunitățile de leadership.

2005

■ **Biserica Universității Loma Linda și Centrul Medical din California sărbătoresc 100 de ani de lucrare**. Adventiștii au cumpărat proprietatea unui hotel defunct, pe care au clădit Loma Linda Sanitarium, ce avea să-și primească primii pacienți în octombrie 1905.

■ Biserica publică o nouă carte cu **articolele fundamentale de doctrină**, adăugând cea de-a 28-a doctrină — Creșterea în Hristos.

președintele **Paul Kagame îndeamnă ADRA să rămână în continuare un „agent al schimbării”**.

Lucrarea ADRA în această națiune africană, marcată de genocidul din 1994, a fost în termeni de parteneriat, iar nu pe termen scurt și sub formă de proiecte.

2006

■ **Site-ul Bisericii Adventiste din Danemarca câștigă titlul de cel mai bun website bisericesc**, din partea unui ziar creștin proeminent. Juriul a ales adventist.dk din 270 de nominalizări, pentru grafica și estetica excelente.

majoritatea membrilor sunt sub 35 de ani.

■ **Al patrulea an la rând, Biserica mondială a crescut cu peste un milion de membri**. Statisticile indică faptul că, la nivel global, avem un adventist la 444 de locuitori.

■ Agenția australiană a mărcilor înregistrate votează **Weet-Bix**, cerealele-simbol cu originea în solia adventistă despre sănătate, drept marca favorită a australienilor.

■ Secretarul executiv al bisericii, **Matthew Bediako, primește Ordinul Volta** din partea președintelui Ghanei, John Agyekum Kufuo. Originar din Ghana, Bediako, al doilea în condu-

O comunitate condusă de Duhul Sfânt

JAN PAULSEN

Mă gândesc la istoria mișcării adventiste de ziua a șaptea cu multă reverență. Îmi vine în minte cuvintele lui John Wesley: „Mare este lucrarea Domnului!”. Este o lucrare tainică, o lucrare care nu

prea mult de prima sesiune din 1863. Este adevărat că în principiile fundamentale, ea nu este atât de diferită. Avem același ADN spiritual ca și delegații primei Sesiuni a Conferinței Generale. Și noi ne-am adunat aici pentru o mai bună organizare a bisericii

la fiecare 373.143 de persoane din populația globului, în prezent, rata se apropie de un adventist la 400 de persoane.

Însă numerele nu spun totul. În spatele statisticilor se află o mulțime de forțe care ne pun în dificultate și care ne modelează biserica. Presiunile interne: însăși creșterea bisericii, care adesea ne pune la încercare capacitatea de a oferi hrană spirituală. Presiuni externe: influențe politice, economice și schimbări culturale pe care nu le putem nici prevedea, nici controla. Nu mai amintim criza economică mondială din ultimii ani care ne arată că nimeni – nici bancherul de pe Wall Street, nici muncitorul din India și nici administratorul Bisericii din Silver Spring, Maryland – nu poate trăi izolat. Bine sau rău, e cert că omenirea nu a cunoscut niciodată o comunicare mai strânsă, legături mai apropiate.

Intrăm acum într-o nouă decadă și ne confruntăm cu exigențele unei biserici diverse, dinamice și globale și cu o misiune care așteaptă încă să fie încheiată, o misiune copleșitoare prin mărimea ei. Eu cred că astăzi Hristos ne spune ceea ce le-a spus și pionierilor noștri: „Eu sunt aici. Dați-Mi mâna. Lăsați-Mă să vă conduc.”

Comunitatea Duhului Sfânt

Aproape de încheierea lucrării Sale pe pământ, Hristos S-a rugat pentru unitatea urmașilor Săi: „Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine, și Eu în Tine... Eu le-am dat slava pe care Mi-ai dat-o Tu, pentru ca ei să fie una, cum și noi suntem una – Eu în ei și Tu în Mine.” (Ioan 17:21-23)

Prin aceste cuvinte, Hristos ne-a ajutat să înțelegem puțin din unitatea cerească a Dumnezeuirii – „sunt trei Persoane vii în acest trio ceresc” (*Evangelizare*, ediția 2008, p. 487). Trei Persoane coeternale, aflate în comuniune neîntreruptă și plină de iubire.

poate fi explicată deplin prin logica omenească.

Să ne gândim la primii adventiști care s-au întâlnit în anul 1863 la prima Sesiune a Conferinței Generale. Au participat atunci numai 20 de delegați. Ei reprezentau un grup de credincioși mic și nu foarte unit, care locuiau în nord-estul Statelor Unite și care număra numai 3.500 de membri. Ce cuvinte puteau folosi contemporanii lor în dreptul acestui grup de oameni care s-au adunat în Battle Creek, Michigan? Nesemnificativ, probabil? Irelevant? Un grup de oameni care va rămâne pentru totdeauna în obscuritate?

Dar iată-ne astăzi. Reprezentăm o biserică mondială unită, în continuă creștere și plină de energie, o comunitate spirituală alcătuită din peste 25 de milioane de bărbați, femei și copii. La prima vedere, această sesiune a Conferinței Generale nu se deosebește

cii în vederea misiunii. Și noi am venit aici ca să aflăm voia lui Dumnezeu și să o urmăm în necunoscutul zilei de mâine, până la revenirea lui Hristos.

Când privesc la ultimii cinci ani, nu am nicio îndoială că Domnul nostru este cu noi. El ne-a chemat și ne-a pregătit ca să intrăm în marea istorie a răscumpărării omenirii. Duhul Său ne conduce azi și ne va conduce până când misiunea noastră se va încheia. Acestea sunt adevărurile pe care le susținem prin prezența noastră aici.

Aceeași misiune într-o altfel de lume

Statisticile ne arată că, la nivel mondial, adventismul se răspândește cu o viteză uimitoare. De la ultima noastră întâlnire din St. Louis, Misouri, am primit în biserică aproximativ 5 milioane de persoane, adică în medie circa 3.000 de bărbați și femei pe zi. În 1863, aveam un membru al bisericii

De aceea, pare incredibil că Domnul Hristos ne invită, fără urmă de îndoială, să ne bucurăm de comunitatea Trinității. Prin relațiile noastre cu frații de credință, El ne invită să reflectăm – chiar dacă slab, sub semnul fragilității omenеști – „unitatea” pe care El o experimentează cu Tatăl Său și cu Duhul Sfânt. Iată o idee teologică impresionantă! Aceasta este „comunitatea Duhului” din care facem parte cu toții.

Cum arată comunitatea Duhului? Întrebarea aceasta este esențială pentru adventiștii din anul 2010. Este o întrebare legată de identitate și valori, de ceea ce va menține unitatea acestei familii extraordinare și de direcția pe care o va lua misiunea noastră.

Comunitate = Unitate

„Noi toți, în adevăr, am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup”, declară Pavel, „și toți am fost adăpați dintr-un singur Duh.” (1 Cor. 12:13)

Pentru mine, unitatea în Hristos este valoarea fundamentală a identității adventiste. Noi ne supunem unul altuia, jertfim unul pentru altul, ne asumăm responsabilitatea pentru păstrarea a ceea ce am primit. Dacă ne-am fragmenta sau dacă am începe să credem că nu mai formăm un trup unit, ne-am rătăci și am înceta să fim ceea ce Dumnezeu Își dorește de la noi.

În ultimii cinci ani, am acordat prioritate consolidării legăturilor de unitate din comunitatea noastră și hrănirii membrilor pentru misiune.

■ Lansarea în anul 2005 a revistei *Adventist World*, strâns legată de revista *Adventist Review*, marchează un moment important în istoria bisericii noastre. În fiecare lună, 8 edituri adventiste tipăresc în total peste 1,5 milioane de copii ale *Adventist World*. Ea este tradusă în

13 limbi și este distribuită în 120 de țări. Douăsprezece site-uri ale revistei *Adventist World* trimit revista în format electronic pe tot globul, ajungând în locuri unde materialele tipărite nu ajung cu ușurință.

Este adevărat că aceste cifre sunt impresionante, însă adevărata valoare a acestei publicații stă în puterea ei de a ne pune în legătură unii cu alții, de a ne oferi hrană spirituală, de a ne înrădăcina în convingerile esențiale ale credinței și identității noastre, de a ne aminti că familia noastră nu se găsește numai între zidurile bisericii noastre locale.

■ Prin intermediul proiectului „Connecting With Jesus” (Uniți cu Isus) depunem un efort uriaș de a pune la dispoziția membrilor noștri scrierile lui Ellen G. White, un dar extraordinar pentru biserica noastră. Din anul 2005, aproape un milion de seturi a câte 10 cărți

unei Biblie unice, scrise în 66 de limbi, care a călătorit prin toate cele 13 Diviziuni ale bisericii noastre. Ea ne-a adus aminte că Scriptura trebuie să ocupe primul loc în viața și credința comunității noastre.

■ A păstra unitatea familiei bisericii înseamnă și a le oferi tuturor – tinerilor, adulților, bărbaților și femeilor – șansa de a participa activ în viața bisericii. Anul acesta, am încheiat cea de-a 28-a emisiune televizată *Let's Talk*, în care am avut ocazia să stau de vorbă cu tinerii adventiști. Sunt conștienți, mai mult ca niciodată, că trebuie să le oferim tinerilor răspunderi în biserică. În acest scop, am pus deoparte câteva locuri în Comitetul executiv al Conferinței Generale în mod special pentru tinerii care iubesc biserica și care sunt pregătiți și dispuși să contribuie. Sunt atât de mulțumit că în multe Diviziuni administratorii bisericii

din Spiritul Profetic, împreună cu o serie de studii biblice, au fost tipărite și distribuite gratuit sau la prețuri subvenționate. În câteva Diviziuni, aceste cărți au fost puse la dispoziție pe internet, de unde pot fi descărcate.

■ Proiectul „Urmează Biblia!”, o călătorie de doi ani care se încheie aici, în Atlanta, a constat din editarea

depun eforturi comune pentru a-i pregăti pe tineri pentru funcții de conducere.

Comunitate = Mărturie

Pe 3 ianuarie 1875, Ellen White zăcea bolnavă la Battle Creek când a primit o viziune în care a văzut lumea învăluită de întuneric. „Apoi... a văzut niște luminițe care străluceau în

întuneric. Aceste lumini deveneau tot mai strălucitoare. Ele răspândeau din ce în ce mai multă lumină și se înălțau din ce în ce mai sus. Fiecare luminiță aprindea alte lumini, care, la rândul lor, străluceau intens, până când toată lumea a fost luminată” (Arthur L. White, *Ellen G. White: The Progressive Years 1862-1876*, vol. 2, p. 459, 460). A doua zi, cu ocazia inaugurării Colegiului Battle Creek, ea a descris această viziune și i-a îndemnat pe ascultători să adopte o concepție mai vastă, mai ambițioasă cu privire la misiunea lor.

Imaginaea aceasta a luminilor care strălucesc în întuneric se găsește în multe dintre viziunile lui Ellen White. Ea este o metaforă impresionantă care ne-a modelat identitatea și care a susținut dezvoltarea noastră ca mișcare misionară globală. Ea a văzut limpede că, mai presus de toate celelalte, comunitatea Duhului există pentru mărturie, pentru a-i scoate pe bărbați și pe femei din întuneric și pentru a-i duce la lumina mântuirii lui Hristos.

■ În ultimii cinci ani, misiunea noastră a fost îndeplinită sub îndemnul „Tell the World” (Spune lumii). Obiectivele și provocările acestei misiuni nu sunt o noutate pentru noi, ci sunt înțreșesute cu identitatea și moștenirea noastră; cu alte cuvinte, ele sunt o reafirmare a identității noastre și a tot ceea ce am fost chemați să fim, ca biserică. „Tell the World” ne ajută să articulăm mai clar și să ne organizăm eforturile în domeniile-cheie, precum creșterea spirituală, implicarea comunității, mărturie personală, lucrarea în orașe, înființarea de biserici noi, campaniile de evanghelizare și lucrarea prin mijloacele mass-media.

■ Consider că dezvoltarea extraordinară a centrelor media din ultimii cinci ani este o împlinire a viziunii lui Ellen White, într-un fel pe care nu ni l-am fi putut închipui până acum. Hope Channel este în prezent o rețea cu adevărat globală, distribuită prin satelit, cablu,

internet și care difuzează emisiuni în aproape 20 de limbi pe 8 canale neîntrerupt, iar pe două canale parțial. Anul acesta, în luna aprilie, am inaugurat noul sediu Hope Channel în incinta Conferinței Generale, lucru care ne va ajuta să răspundem la cererile de a realiza noi emisiuni.

■ Adventist World Radio (AWR) și-a extins activitatea prin înființarea de noi posturi de radio în marile orașe – în special în Africa – care pot transmite pe frecvențele FM și AM. În ultimii cinci ani, AWR a produs emisiuni în alte 25 de limbi, ajungând la numărul total de 83 de limbi.

■ Lumea haotică și vastă a internetului este un teren misionar în creștere pe care nu-l putem ignora. În 2009, am lansat pe YouTube canalul „About Life” (Despre viață), în care prezentăm credința și valorile adventismului în așa fel încât să ajungem la tineri. În ultimii cinci ani, atât AWR, cât și Hope Channel și-au extins transmisiile pe internet.

■ Anul acesta marchează a 20-a aniversare a proiectului propus de Misiunea Globală pentru înființarea de biserici noi în zone albe. În ultimele două decade, proiectul a produs o creștere a bisericii fără precedent; numai în ultimii cinci ani, Misiunea Globală a sponsorizat construirea a aproape 10.000 de biserici. În 2005, am înființat Biroul pentru Misiunea Adventistă, care îi oferă Misiunii Globale o nouă energie și un nou scop și care promovează importanța oferirii de daruri pentru lucrarea misionară.

■ Cum ar trebui să se raporteze adventismul la religiile noncreștine importante din lume? Întrucât suntem prezenți în peste 200 de țări din lume, întrebarea aceasta trebuie să primească neapărat un răspuns. În 2006, am numit un asistent al președintelui pentru relația cu alte religii. În plus, cele cinci Centre de studii ale Misiunii Globale, împreună cu Departamentul Libertate religioasă și Relații publice au înce-

put să ajute biserica să descopere metode prin care să intre în contact cu religiile lumii și să le transmită valorile și mesajul nostru.

Comunitate = Slujire

În urmă cu câteva luni, mă aflu în mijlocul unui grup de adventiști din orașul Delft (Olanda). În urmă cu cinci ani nu aveam o biserică în această zonă intens secularizată. În prezent, avem acolo o comunitate înfloritoare de circa 150 membri. De ce? Pentru că un mic grup de adventiști au ales acest loc pentru a înființa Fundația Alivio, o organizație care le ajută pe mămiciile tinere necăsătorite din comunitatea imigranților.

Cred că această experiență ne transmite un adevăr la care am fost martor deseori: reacția noastră față de străinii din mijlocul nostru este un test care indică starea exactă de sănătate a bisericii noastre. Nu contează dacă „străinul” este un vecin sau o persoană care locuiește în cu totul altă parte a lumii. Comunitatea Duhului este chemată să manifeste ospitalitate și compasiune, să se implice în realitățile de zi cu zi și în durerile omenirii. Ca urmași ai lui Hristos, nu putem să privim impasibili la suferința altcuiva și să spunem: „Nu mă privește.” (*Hristos, Lumina lumii*, p. 504).

■ Abordarea holistică a credinței noastre este demonstrată zi de zi și oră de oră în peste 7.500 de școli, colegii și universități și în 600 de instituții adventiste de sănătate din toată lumea. Sunt deosebit de bucurii pentru lucrarea Organizației Adventist Health International, care, în ultimii cinci ani, a lucrat pentru revigorarea activității în spitalele adventiste din țările în curs de dezvoltare.

■ În luna ianuarie, când cutremurul a lovit Haiti, populația de acolo a fost lovită de o suferință greu de imaginat. Reacția ADRA a fost extraordinară, atât în ceea ce privește viteza, cât și eforturile. Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru această organizație, fiindcă ea este, într-adevăr, în fiecare zi și în peste 120 de țări din lume, mâna lui Hristos care intervine pentru alinarea suferinței.

■ *Editnow* (Pune capăt acum), un proiect mondial început anul trecut

de ADRA și de Departamentul Slujirea Femeii, își propune să stăvilească violența împotriva femeilor. Campania aceasta îndeplinește un rol care consider că îi aparține bisericii pe bună dreptate, și anume acela de a vorbi clar și fără echivoc în apărarea membrilor cei mai vulnerabili ai societății. Lucrarea pentru familie, copii și femei constituie o parte esențială a viziunii bisericii noastre.

O misiune vastă

Dacă privim din perspectiva anului 2010, ni se pare de neînțeles că primii adventiști s-au întrebat dacă trimiterea de a merge în toată lumea se referea efectiv la trecerea dincolo de granițele continentului nord-american sau dacă se referea numai la lucrarea cu grupurile de imigranți deja stabilite pe acest continent. Mă întreb dacă astăzi nu ne confruntăm cumva cu o problemă asemănătoare în ceea ce privește schimbarea concepției despre misiunea noastră.

Am înțeles noi care sunt implicațiile creșterii rapide a bisericii noastre?

scop: acela de a-i chema pe bărbați și pe femei din moarte la viață și pentru a-i pregăti pentru veșnicia care începe acum, printre realitățile acestei lumi. Când facem planuri de viitor, trebuie să articulăm clar o misiune care este vastă, care acceptă și construiește pe modelele tradiționale de mărturisire și care recunoaște terenul schimbător pe care lucrăm.

Când citesc rapoartele primei Sesiuni Generale din 1863, îmi imaginez un mic grup de bărbați și femei care începeau să înțeleagă vastitatea sarcinii pe care trebuie să o îndeplinească; mi-i imaginez cum încercau să traseze conturul bisericii care urma să devină. În anii care au urmat, acești primi adventiști au demonstrat încă o dată că au avut curaj și viziune. Ei nu au conceput planuri în funcție de limitele lor, ci în funcție de misiunea lor – chiar dacă aceasta li se părea copleșitoare.

Astăzi, ne întâlnim aici ca o comunitate mare de credincioși, cu resurse și oportunități mai mari decât și-ar fi putut imagina vreodată înaintașii noștri. Mă rog ca viziunea noastră, curajul

Am înțeles noi ce putere reprezentăm în multe părți ale lumii? Reușim să nu mai privim totul din perspectiva „micimii” noastre, ci din perspectiva „mărimii” noastre? (Și invers, am recunoscut noi până acum că există zone întinse în care oamenii nu au auzit încă de Hristos și nici de Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea?)

Comunitatea Duhului din care facem parte există pentru un singur

nostru și consacrarea noastră să nu fie mai mici decât ale lor.

„Iar a Celui ce, prin puterea care lucrează în noi, poate să facă nespus mai mult decât cerem sau gândim noi, a Lui să fie slava în Biserică și în Hristos Isus, din neam în neam, în vecii vecilor! Amin.” (Efeseni 3:20,21)

Spuneți lumii până vor auzi toți

MATTHEW A. BEDIAKO

Isus Se apropia de sfârșitul timpului Său pe pământ, când a spus următoarele: „Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca o mărturie pentru toate națiunile, și apoi va veni sfârșitul.” (Mat 24:14)

Acest lucru ne spune că semnul cel mai important al revenirii lui Isus este lumina Evangheliei care ajunge în toată lumea. Deși este adevărat că misiunea noastră e departe de a se fi terminat, este important să se reflecteze cât de departe am ajuns prin minunile Domnului.

Pionierilor bisericii noastre, a

și copii, avem o familie adventistă de 25-30 de milioane de persoane!

În timpul ultimilor cinci ani, 5.294.765 de suflete prețioase s-au alăturat bisericii prin botez și mărturisire de credință. Până la sfârșitul anului 2009, numărul nostru de membri a ajuns la 16.307.880, cu un spor zilnic de 2.889 de membri.

Anul 2006 a fost anul cu cele mai multe botezuri din istoria noastră ca biserică, cu 1.107.425 de persoane. Acesta a fost, de asemenea, prima dată în istoria noastră că numărul mediu de botezuri zilnice a depășit 3.000; în medie 3.032 de suflete au fost boteza-

botezat fiecare mai mult de un milion de oameni.

La sfârșitul anului 2009, a existat câte un adventist de ziua a șaptea la 418 persoane pe planeta noastră.

Dureri ale creșterii

Așa cum s-a schimbat lumea și cum a crescut biserica, structurile noastre organizaționale au suportat, de asemenea, schimbări. O restructurare majoră a avut loc în Africa, în anul 2003, care a reorganizat Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea de pe continent în Diviziunea Africa Centrală și de Vest, Diviziunea Africa Centrală și de Est și de Diviziunea Africa de Sud-Oceanul Indian. Am văzut o creștere spectaculoasă în aceste trei Diviziuni în acest cincinal. O treime dintre toți adventiștii de ziua a șaptea trăiesc acum pe continentul african.

De asemenea, în 2003, Uniunea America Centrală a fost reorganizată în trei Uniuni, în cadrul Diviziunii Inter-Americane. De atunci, numărul de membri din această regiune a trecut de la 540.782 la 892.237, și reorganizarea este necesară în continuare.

În această perioadă s-au format nouă Conferințe noi și patru Uniuni. Șapte provin din divizarea sau reorganizarea unor Conferințe sau misiuni existente. Patru misiuni au devenit Uniuni.

Componența bisericii

Ca biserică, nu am fost întotdeauna atenți cu privire la înregistrările noastre de membri.

Din cauza aceasta, mai multe Diviziuni au efectuat verificări ale

ajunge la mai mult de 16 milioane de membri li s-ar fi părut un vis imposibil. Astăzi, cu toate acestea, dacă îi socotim pe cei botezați, nebotezați

te în fiecare zi în acel an.

O altă premieră în istoria noastră în acest cincinal: două Diviziuni, Inter-Americană și America de Sud, au

numărului de membri în cursul acestei perioade. A fost o muncă foarte dificilă, și, în fiecare caz, aceasta a însemnat reducerea numărului de membri raportați.

În ciuda dificultăților, procesul a avut ca rezultat o binecuvântare uimitoare: creșterea bisericii! Văzând numărul efectiv de membri în Diviziunile în care verificările au fost efectuate, ca biserică ne-am reorientat energia spre atingerea zonelor neevangelizate, recăștigarea membrilor pierduți, precum și îngrijirea noilor membri.

Aceste audituri ale numărului de membri ne-au învățat foarte multe despre factorii care influențează păstrarea membrilor. Am constatat că membrii tind să părăsească biserica din mai multe motive. Unul dintre ele este lipsa de clădiri, de biserici și locuri adecvate pentru închinare. Un alt aspect este lipsa de lucrători instruiți și lideri laici. Lipsa de Biblii și de materiale de lectură este un alt motiv pentru care noii membri nu rămân în biserică. Și dacă noii membri nu găsesc o atmosferă prietenoasă și o comuniune caldă în familia lor din biserică, ei se îndepărtează de aceasta.

Acum, ca lideri care am trecut prin acest proces dureros de numărare și de reflecție, eforturile noastre sunt îndreptate nu numai spre a aduce membri noi, ci și pentru a fi siguri că îi păstrăm pe cei care vin.

Universitatea Andrews, Universitatea Loma Linda și Universitatea Griggs oferă o varietate de programe de extindere în diferite părți ale lumii pentru a instrui liderii locali.

Și, de asemenea, programele pentru construirea de biserici sunt desfășurate în multe locuri, sponsorizate de Maranatha Volunteers International și programul ASI, intitulat „One Day Church”.

Sperăm și ne rugăm pentru a putea să păstrăm noii membri prin grijă și ucenicie.

De pretutindeni

Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea operează unul dintre cele mai mari programe de misiune multi-culturală din lume. Este imposibil să numeri toate persoanele care servesc, dar știm că în ultimii cinci ani 5.066 de perso-

ne au fost trimise, prin intermediul Conferinței Generale, ca ambascadori oficiali ai bisericii – 1.300 au plecat ca misionari plătiți (angajați interdiviziuni) și 3.766 au plecat ca misionari voluntari prin intermediul Serviciului de Voluntariat Adventist al Conferinței Generale. Ei au venit din 98 de țări și au plecat în 123 de țări. Au venit din fiecare Diviziune pentru a lucra în fiecare Diviziune.

Fie că sunt misionari plătiți sau sunt voluntari, fie că dedică doar câteva ore pe săptămână, un an sau toată viața lor, dacă pastorul lor este în comunitatea lor sau undeva în lume, fiecare s-a alăturat mișcării misionare a bisericii.

Le mulțumesc celor care au plecat și celor care au rămas în urmă, precum și celor care i-au sprijinit pe cei trimiși în misiune.

Suntem aproape acolo?

În timp ce avem multe motive de bucurie, mai există încă multe noi provocări. În timp ce unele părți ale lumii au un adventist la fiecare 100 de locuitori, la fiecare 50 sau chiar la fiecare 10 locuitori, există zone masive unde imaginea este foarte diferită. Diviziunea Africa de Sud-Oceanul Indian are un adventist pentru fiecare 63 de persoane. Diviziunea Trans-Europeana, pe de altă parte, are un adventist pentru fiecare 5.707 de persoane. Există 19 țări cu mai puțin de 20 de persoane pentru fiecare adventist și 67 de țări cu mai puțin de 100 de persoane pentru fiecare adventist. Dar există, de asemenea, 116 țări cu peste 1.000 de persoane pentru fiecare adventist și șapte dintre aceste țări au mai mult de un milion de persoane pentru un adventist.

În ultimii 20 de ani, am intrat în cinci țări anterior neatinse. Avem doar 26 în care nu am intrat încă! Dar, la rata actuală, va dura 104 ani sau mai mult pentru a intra în fiecare țară de pe planeta aceasta. Ce înseamnă să „intri” într-o țară? Am terminat de lucrat atunci când încă mai avem țări în care există doar o singură biserică mică pentru milioane de oameni?

Apoi, există orașele! Acest cincinal a marcat un punct de cotitură în istoria lumii. Pentru prima dată în

istorie, mai mulți oameni trăiesc în orașe decât în altă parte. Ca biserică, ne-am făcut destul de bine lucrarea în multe dintre zonele rurale ale lumii, dar foarte slab în centrele urbane.

În fiecare zi, Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea botează 3.000 de oameni din întreaga lume. Dar, în aceeași zi de 24 de ore, mai mult de 51.000 copii se nasc în China, iar 371.000 de copii se nasc în întreaga lume!

Pentru a privi altfel lucrurile, imaginați-vă că suntem sus pe clădirea Națiunilor Unite din New York. La baza acesteia ar fi toți oamenii din lume pe un singur rând. Dacă toți adventiștii ar trece pe lângă aceștia, la o rată de o singură persoană pe secundă, cei de jos ar vedea un adventist trecând la fiecare șapte minute.

Dacă ar fi vorba de Japonia, ar vedea câte un adventist de ziua a șaptea la fiecare 2,3 ore.

Dacă ar fi vorba de oamenii din Egipt, aceștia ar vedea un adventist de ziua a șaptea numai o dată la 27 ore.

În Coreea de Nord, Siria, Arabia Saudită și Yemen ar trece mai mult de 230 de zile până ar vedea un adventist.

Concluzie

Dintr-o perspectivă umană, se pare că avem un drum lung până la final. Cu toate acestea, semnele ne spun că este aproape timpul pentru ca Isus să revină.

Astăzi suntem, ca să spunem așa, la marginea râului Iordan. Dorim să intrăm în Țara Făgăduinței, dar există încă multe de făcut.

Totuși, munca noastră nu este de a măsura adâncimea apei. Munca noastră este la fel ca cea a lui Israel pe malurile Iordanului, cu mii de ani în urmă, adică aceea de a asculta comanda de a merge înainte.

Când punem piciorul în Iordan, când mergem mai departe, având încredere în Cel care a dat comanda, vom vedea apele cum se despart. Lucrarea va fi terminată, iar Isus va reveni!

Amin. Vino, Doamne Isuse!

Promisiune extraordinară

ROBERT E. LEMON

In fiecare săptămână, milioane de adventiști de ziua a șaptea din întreaga lume se închină Creatorului lor. Ei trăiesc în țări și culturi diferite și au ritualuri diferite. Dar un singur lucru rămâne la fel: ei sunt dedicați răspândirii Evangheliei lui Hristos în întreaga lume. Ei își dau timpul, energia, precum și banii lor pentru această cauză. Biserica Adventistă lucrează prin aceste resurse pentru a răspândi Evanghelia.

De aproape 170 de ani vestim solia celui de al treilea înger pentru o lume căzută. Au fost triumfuri, dar „mai rămân încă terenuri multe de cucerit”. Aproape jumătate din lume este încă

neevanghelizată. Orașele mari, majoritatea aparținând Ferestrei 10/40, sunt încă neatinse. Este timpul pentru noi să spunem, așa cum a spus Caleb după trecerea Iordanului: „Dă-mi acest munte.” (Iosua 13:1)

Binecuvântări extraordinare

În raportul trezorerului la Sesiunea Conferinței Generale din 2005, am reținut îngrijorarea datorată faptului că a existat o mare criză economică în lume. Piețele financiare au fost pe un trend descendent, evenimentele din 11 septembrie 2001, războaiele, bolile, tsunami și altele au afectat economiile din diverse părți ale lumii.

Privind înapoi la creșterea zecimilor și a darurilor în această perioadă dificilă, putem spune doar: „Slăvit să fie Domnul pentru credințioșii poporului Său și pentru binecuvântările Sale bogate!”

Reflectând asupra evenimentelor din perioada 2005-2009, spun încă o dată: „Slăvit să fie Domnul pentru binecuvântările Lui!” Trăind una dintre cele mai tumultuoase perioade financiare din ultimii 75 de ani, putem vedea clar grija lui Dumnezeu și ne bucurăm pentru credințioșii copiilor Săi.

Credințioșia în zecimi și daruri

În ultimii cinci ani, zecimea anuală, la nivel mondial, a crescut cu 40,2 la sută, de la 1,32 miliarde dolari

în 2004 la 1,85 miliarde de dolari în 2009. Darurile pentru Misiunea Mondială au crescut cu peste 31,8% de la 48,7 milioane dolari la 64,2 milioane dolari pe an.

În ultimii 30 de ani, darurile pentru misiunea mondială au rămas același nivel, la aproximativ 50 de milioane de dolari pe an, în timp ce zecimile au crescut de la 398 de milioane de dolari la 1,85 miliarde de dolari, o creștere de 365%. În această perioadă s-a înregistrat o creștere importantă în darurile pentru misiune de la Diviziunile din afara Americii de Nord. Ca procent, creșterile fondurilor bisericilor locale au ținut, în general, pasul cu creșterea zecimilor.

A existat o creștere semnificativă a darurilor în ultimii ani pentru proiecte, fapt care a stimulat interesul pentru misiune și a fost o mare binecuvântare în multe domenii. Diverse departamente și grupuri au lucrat la proiecte și au contribuit astfel la consolidarea activității. Îl laudăm pe Domnul pentru asta!

Zecimi extraordinare

În povestirea despre cei șapte ani de belșug, urmați de șapte ani de foamete în Egipt, vedem cum Domnul S-a îngrijit de copiii Săi în perioade dificile. Cu recesiunea economică și turbulențele din ultimele 18 luni, nu a fost posibil să oferim finanțări substanțiale pentru misiunea din Fereastra 10/40 și noi inițiative în alte zone. Dumnezeu este bun și, chiar înainte de a solicita, El a fost pregătit pentru a acoperi nevoile lucrării Sale în acest timp.

În cursul anului 2007, Conferința Generală a fost abordată de o familie care avea o companie multinațională. Nu este o practică a Conferinței Generale să primească zecimile direct de la membri. Aceștia trebuie să ofere în mod normal zecimile prin bisericile lor locale către Conferință. Această familie s-a consultat cu cei din Conferința locală pentru că nu știa unde să depună suma extraordinar de mare care era zecimea rezultată din vânzarea afacerii lor. Zecimea este pentru un scop sfânt și este restituită Domnului, prin biserica Lui, pentru a sprijini misiunea și evanghelizarea. Atunci când există creșteri în zecimi,

care sunt de așteptat să continue în anii următori, este ușor să se extindă activitatea. Dar sumele neobișnuit de mari necesită planuri speciale pentru a păstra aplicarea lor în scopuri legitime și pentru a asigura susținerea proiectelor care au fost deja începute.

Având în vedere valoarea extraordinară implicată, precum și faptul că era vorba de afaceri multinaționale (fondurile au fost obținute în mai multe Conferințe, Uniuni, și Diviziuni), s-a considerat că cei de la Conferința Generală erau mai în măsură să administreze aceste fonduri decât Conferințele locale. După consultarea cu membrii Conferinței Generale, s-a recomandat ca aceasta să accepte zecimea extraordinară pentru activitatea la nivel mondial a bisericii. Această zecime extraordinară primită de către Conferința Generală a totalizat mai mult de 106 milioane de dolari.

Îl laudăm pe Dumnezeu pentru credințioșia acestei familii și pentru bunătatea Lui prin care sunt asigurate mijloacele pentru răspândirea Evangheliei. Liniile directe au fost dezvoltate pentru utilizarea acestor fonduri. Mai mult de 85% au fost alocate pentru diferite inițiative și proiecte, dintre care multe din zona-țintă – Fereastra 10/40 – și vor fi folosite într-o perioadă de cinci până la șapte ani pentru răspândirea Evangheliei. Restul nealocat va fi atribuit unor inițiative și proiecte după evaluarea viabilității lor pe termen lung. **Conferința Generală: venituri, cheltuieli și active nete**

În perioada 2005–2009, Conferința Generală a avut venituri totale (exclusiv zecimea extraordinară) de 953 milioane de dolari și cheltuieli totale de 885 milioane de dolari. Activele nete totale ale tuturor fondurilor de la Conferința Generală au crescut de la 199 milioane de dolari la 267 milioane de dolari, iar capitalul de lucru în decembrie 2009 a totalizat 156 milioane de dolari, care reprezintă 109% din suma recomandată de *Working Policy* pentru Conferința Generală.

Provocări extraordinare

Investiții

Conferința Generală deține și investește fondurile desemnate pentru

o varietate de scopuri. Comitetul executiv al Conferinței Generale a stabilit un nivel minim recomandat pentru fondul de rulant.

Conferința Generală investește fonduri care au fost desemnate de către donatori și de Comitetul executiv pentru proiecte și inițiative, dintre care multe se extind pe mai mulți ani sau au nevoie de timp pentru finalizare. În plus, Conferința Generală are fonduri de dotare, fonduri din zecime extraordinară, fonduri de amortizare, fonduri pentru asigurări, venituri pentru activități caritabile etc., care trebuie să fie investite. Majoritatea fondurilor Conferinței Generale sunt folosite în anul în care au fost primite.

Fondurile Conferinței Generale sunt investite cu precauție.

Comisia de analiză a alocării fondurilor a studiat și a făcut recomandări cu privire la modul de a reconstrui resurse pentru a pune mai mult accent pe Fereastra 10/40 în perioada următoare. Conferința Generală a finalizat faza formulării noului mod de alocare a zecimilor, fără reducerea sumelor acordate Diviziunilor și instituțiilor Conferinței Generale.

■ În 2008, pentru prima dată zecimile Diviziunilor, altele decât America de Nord, au depășit zecimile primite în America de Nord.

■ Conferința Generală a construit o nouă aripă a sediului său pentru studioul Hope Channel și birouri la un cost de 5,2 milioane de dolari și 2,8 milioane de dolari pentru echipament.

■ Mai mult de 5 milioane de persoane s-au alăturat bisericii prin botez.

Viitor extraordinar

Așa cum Dumnezeu a promis, „Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea [ce promisiune!...] și apoi va veni sfârșitul [ce speranță!]”, promisiunea Lui este încă fundamentală pentru speranța noastră. Ellen White a scris: „Nu avem a ne teme de nimic altceva în viitor, decât că am putea uita modul în care Domnul ne-a condus și învățătura Lui din trecutul istoriei noastre” (*Schițe din viața mea*, p. 196). Ce asigurare!

Ted Wilson ales președinte al Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea

ANSEL OLIVER / MARK KELLNER

TED N. C. WILSON, vicepreședinte al Conferinței Generale a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea și fiul unui fost președinte al bisericii, a fost ales pentru a servi ca președinte al Bisericii protestante mondiale ce numără 16,3 milioane de membri. Ted Wilson a fost numit de către cei 246 de membri ai Comitetului de numiri și confirmat de delegații prezenți la Sesiunea Conferinței Generale, un organism internațional, format din 2.410 membri numiți, și cel mai înalt organism de conducere în biserică. Ted Wilson îl înlocuiește pe Jan Paulsen, care a slujit ca președinte din anul 1999.

Numirea a avut loc în cadrul celei de-a 59-a Sesiune a Conferinței Generale, ce a avut loc la Georgia Dome și World Congress Center din Atlanta, Georgia, Statele Unite ale Americii.

Ted Wilson, în vârstă de 60 de ani, a fost ales vicepreședinte general al Bisericii Adventiste în anul 2000, în timpul Sesiunii Conferinței Generale din Toronto. În cei 36 de ani de slujire a bisericii a ocupat posturi administrative și executive în Statele Unite, Africa și Rusia.

Ted Wilson și-a început cariera în biserică ca pastor, în 1974, în Conferința Greater New York. El a servit ca director-adjunct, iar apoi ca director al Departamentului pentru slujirea în orașe, din 1976 până în 1981. A continuat slujind în cadrul Diviziunii Africa-Oceanul Indian, cu sediul în Abidjan, Coasta de Fildeș, până în 1990. Acolo a slujit în calitate de director de departament, iar mai târziu în calitate de secretar executiv.

După ce a părăsit Africa de Vest a slujit la sediul bisericii mondiale din Silver Spring, Maryland, Statele Unite ale Americii, ca secretar-asociat timp de doi ani, înainte de a accepta funcția de președinte al Diviziunii Euro-Asia a bisericii, cu sediul în Moscova, Rusia, din 1992 până în 1996. Pastorul Wilson s-a întors în Statele Unite pentru a ocupa funcția de președinte al Revi-

ew and Herald Publishing Association din Hagerstown, Maryland, până la alegerea sa ca vicepreședinte al Conferinței Generale, în anul 2000.

Pastor hirotonit, Ted Wilson are un doctorat în domeniul educației religioase, de la New York University, un master în teologie de la Universitatea Andrews, și un master în sănătate publică, de la Școala de Sănătate Publică din cadrul Universității Loma Linda.

În timpul discursului adresat delegaților, Ted Wilson a fost însoțit pe scenă de soția sa, Nancy Vollmer Louise Wilson, de profesie fizio-terapeut. Cuplul are trei fiice.

„Soțiile noastre sunt atât de importante. Această minunată femeie este coloana mea vertebrală spirituală”, a declarat pastorul Wilson.

Ted Wilson este fiul fostului președinte al Conferinței Generale, Neal C.

Wilson, care a slujit ca președinte din 1979 până în 1990.

Mulți delegați prezenți în Georgia Dome au spus că alegerea lui Ted Wilson a demonstrat încrederea bisericii în conducerea lui.

Rob Vandeman, președinte al Conferinței Chesapeake a Bisericii din statul american Maryland, SUA – acolo unde Ted Wilson este membru – a spus că e „mulțumit” de numirea pastorului Wilson. „Acest vot este exprimarea punctului de vedere al Bisericii mondiale, al încrederii pe care o au în Ted Wilson, datorită experienței sale vaste”, a spus Rob Vandeman.

Daniel Jackson, președintele bisericii Adventiste din Canada, a declarat: „Cred că lui Ted Wilson i s-a dat un mandat clar din partea Comitetului de numiri. El are nevoie de rugăciunile și de sprijinul nostru. Sunt fericit pentru unitatea bisericii noastre.”

Jeffrey Brown, președinte al Bisericii din Bermude, a declarat: „Suntem fericiți. El va fi un lider puternic; principiile sale ferme vor fi benefice pentru biserică.”

Prin puterea Duhului Sfânt

La numai câteva ore după alegerea sa ca președinte al Conferinței Generale, fratele **Ted Wilson** le-a oferit un interviu redactorului **Bill Knott** (de la *Adventist Review/Adventist World*) și directorului **Rajmund Dabrowski** (directorul Departamentului Comunicații al Conferinței Generale), în care a comentat despre noul său rol:

Bill Knott: Ați acumulat o experiență vastă, la nivel internațional, în timpul slujirii dumneavoastră în Biserica Adventistă. Ați slujit în diverse funcții de conducere în câteva Diviziuni ale bisericii. Ce înseamnă această experiență pentru noua funcție în care ați fost ales?

Ted Wilson: Este imposibil de evaluat binecuvântările și beneficiile aduse de această experiență; este absolut imposibil. Am crescut în Egipt, am lucrat în Africa de Vest și în Rusia, am colaborat cu alte Diviziuni când am lucrat în Secretariat și faptul acesta îmi oferă o imagine de ansamblu. Nu țin cont numai de opiniile dintr-o anumită zonă, ci încep să înțeleg că suntem, într-adevăr, o familie mondială. Nu ne unesc manevrele politice și planurile, ci Scriptura și Duhul Sfânt.

Rajmund Dabrowski: Dacă vă gândiți la primul district în care ați slujit ca pastor, puteți afirma că activitatea pe care ați desfășurat-o acolo a contribuit la formarea dumneavoastră pentru funcția pe care o ocupați acum?

T. W.: Desigur. În primele luni de pastorație am învățat mai mult decât în toți anii de colegiu și de seminar. Este normal să absorbi o mulțime de cunoștințe academice și teoretice, însă primele luni de pastorație te așază direct în bătaia puștii. Intri în contact cu oamenii, intri în contact cu situații reale, în care ești chemat să rezolvi probleme dificile. Pentru o perioadă de timp, lucrul acesta te ajută, dacă te

pleci pe genunchi și ceri călăuzire. Un lucru pe care încerc să-l fac dimineața este să cer împlinirea făgăduinței din Iacov 1:5, să cer înțelepciune. Înțelepciunea nu se găsește în mine, trebuie să o primesc din cer. Iar când te afli într-o situație dificilă, fie ca pastor debutant, fie ca pastor cu experiență, ai întotdeauna nevoie de această înțelepciune. Primii ani de lucrare pastorală m-au modelat mai mult decât pot să explic acum. Îl laud pe Dumnezeu pentru fiecare experiență prin care am trecut.

B. K.: Câteva dintre aceste experiențe de început au avut loc în zone urbane. Spuneți-ne ce influență a avut activitatea dumneavoastră în mediul urban asupra viziunii dumneavoastră pe care o aveți despre lucrarea în marile orașe ale lumii.

T. W.: La început, mi s-a oferit ocazia de a lucra în Conferința Greater New York. Când i-am spus tatălui meu lucru acesta, el mi-a zis: „Dacă vrei într-adevăr o provocare, du-te în New York City.” Am acceptat sfatul lui și viața mea s-a schimbat. New York-ul mai face încă parte din viața și din inima mea. După cum afirmă Ellen White, New York-ul este un simbol al modului în care putem să lucrăm în restul lumii. Trăim acum într-o vreme în care cel puțin 50% din populația lumii locuiește în marile orașe. Aceasta înseamnă că trebuie să avem cu toții o mare povară pentru locuitorii orașelor. Nu putem să facem evanghelizare în New York, în Mexico City, în Tokyo sau în Hong Kong, adresându-ne unui singur aspect al vieții oamenilor. Trebuie să avem o abordare mai largă, iar Spiritul Profetic ne-a oferit multe îndrumări despre modul în care să lucrăm în orașe. Îmi doresc foarte mult o reînviere a lucrării misionare medicale, în care oamenii să știe cum să-i ajute pe semenii lor cu nevoi speciale.

R. D.: Ce calități trebuie să aibă un lider pentru a reuși să însușească noua generație? Avem o nouă generație de tineri, dintre care unii sunt nemulțumiți – chiar și în biserică.

T. W.: Acesta este un subiect important și merită un răspuns mai elaborat. Lucrul cel mai important pe care trebuie să-l înțeleagă tinerii este acela că liderii în Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea nu sunt niște oameni care ocupă anumite funcții administrative și care au grijă ca toate lucrurile să meargă bine, ci sunt niște oameni spirituali, în adevăratul sens al cuvântului, oameni care au o legătură vie cu tot Cuvântul lui Dumnezeu, cu Domnul Însuși, prin rugăciune, oameni care cred în ceea ce biserica aceasta este chemată să îplinească. Nădăjduiesc că niciun tânăr și niciun adult nu vor considera vreodată că apartenența la Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea se aseamănă în vreun fel cu apartenența la oricare altă organizație sau confesiune. Noi avem o chemare și sper ca tinerii să fie încurajați de această chemare. Da, s-ar putea să întâlnească ipocrizie și lucruri care să nu le placă; poate că ei sunt de părere că biserica ar trebui să își îndrepte atenția asupra altor subiecte. Însă ar trebui, totodată, să vadă imaginea de ansamblu: tema marii lupte, care răspunde la orice întrebare legată de motivul real al existenței noastre. Atunci când tinerii văd începutul și sfârșitul – și tot ce se află între ele – capătă puteri noi pentru a-și împlini misiunea. Liderii noștri trebuie să fie smeriți; ei trebuie să aibă o legătură strânsă cu Isus și trebuie să fie accesibili, nu distanți sau exclusiviști. Ei trebuie să fie echilibrați: trebuie să fie buni ascultători, nu doar să ofere tot timpul răspunsul corect. Trebuie să îi ascultați pe alții foarte mult. Liderii trebuie să cunoască foarte bine Cuvântul lui Dumnezeu și Spiritul Profetic pentru ca să știe cine sunt și cum pot să lucreze.

B. K.: Marea majoritate a persoanelor care ocupă funcții de conducere în biserică este formată din voluntari și nu primesc salariu pentru activitatea lor. Știu că sunteți în prezent prezider într-o biserică locală – în care activați ca voluntar. Ce cuvinte ați dori

să le adresați numeroșilor voluntari care lucrează în comunitățile locale, celor care predică în Sabat, îngrijesc de clădirea bisericii sau se ocupă de diversele ramuri ale lucrării bisericii?

T. W.: Voluntarii sunt foarte prețioși pentru biserică. Nu am putea funcționa fără ei. Când ești membru al unei biserici locale (cu toții suntem membri) și când te implici în activitatea acelei biserici, nu simți nevoia să primești bani pentru partea ta. Răspłata stă în schimbările pe care le observi în viața oamenilor, în bucuria pe care o găsesc tinerii în credința lor și în creșterea bisericii locale.

R. D.: Una dintre valorile fundamentale ale bisericii noastre este unitatea. Ce înseamnă unitatea bisericii și cum poate fi obținută?

T. W.: Unitatea bisericii nu înseamnă neapărat că fiecare merge la unison și că execută imediat ordinele primite. Putem să avem opinii diferite: provenim din culturi diferite, din limbi diferite, din medii diferite și din contexte sociale diferite. Unitatea noastră nu este dată de politici, de materialele produse în masă. Mai presus de orice, Duhul Sfânt este Cel care ne unește. I-am spus și soției mele, Nancy, că membrii bisericii sunt uimitor de diferiți și dovada că Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea este biserica specială a lui Dumnezeu e faptul că Duhul Sfânt ne unește. Eu nu cred că ar trebui să respectăm practica actuală a „corectitudinii politice”. Trebuie să fim echilibrați; trebuie să fim atenți; trebuie să fim plini de tact. Dar unitatea nu este neapărat rezultatul eforturilor noastre. Da, ca lideri, sperăm să-i conducem pe oameni într-o anumită direcție. Însă dacă le îndreptăm atenția spre Hristos, spre puterea Duhului Sfânt și spre un mesaj întemeiat pe Cuvânt, și dacă toate acestea sunt în-

soțite de o viață activă de rugăciune și de activitate evanghelistică, membrii vor fi uniți pentru că Duhul Sfânt îi unește.

B. K.: Adresați-le câteva cuvinte membrilor bisericii care se întreabă dacă mai este important să avem lideri. Ce schimbări credeți că vor avea loc ca urmare a lucrării dumneavoastră și a lucrării altor lideri?

T. W.: Nu îmi fac iluzia că voi produce eu însumi o mare schimbare. Numai Duhul Sfânt va produce această schimbare. Cei mai mulți nu au multe cunoștințe despre leadershipul creștin. Și trebuie să o spunem că nici nu se preocupă să obțină cunoștințe. Tot ce contează pentru ei este să știe

de vreun nume, de vreun popor, de vreun administrator sau de vreun proiect, atunci voi fi absolut fericit.

R. D.: O întrebare personală: Când le-ați sunat pe soția și pe fetele dumneavoastră și le-ați dat vestea, ce v-au spus?

T. W.: Soția mea este o femeie valoroasă. Este o femeie spirituală; Îl iubește pe Domnul foarte mult; studiază Scriptura și Spiritul Profetic; are o încredere deplină în această mișcare. Când am sunat-o – sper că nu se supără că dezvălui acest lucru – a început să plângă. Ea cunoaște foarte bine presiunile și responsabilitățile pe care le presupune această sarcină, fiindcă am cunoscut alți lideri. Așa cum

cine este pastorul bisericii lor. Dincolo de aceasta, probabil că unii știu cine este președintele Conferinței Generale și președintele Conferinței lor. Dar altceva nu îi interesează. Ceea ce contează este influența pe care o exercită biserica, faptul că biserica este o mișcare spirituală, întemeiată în mod real pe Cuvânt și că Duhul Sfânt ne schimbă ca să fim tot mai asemenea lui Hristos și să ne împlinim misiunea cu adevărat. Dacă o astfel de influență se face simțită, fără ca ea să fie legată

am făcut și în alte situații, vom aștepta împreună de la Domnul încurajarea și călăuzirea atât de necesare în fața provocărilor pe care le vom întâmpina. Ne vom sprijini pe Domnul.

Mă bucur când aflu că cineva se roagă pentru mine și oamenii mi-au spus că se roagă pentru mine. Este cel mai bun lucru pe care pot să mi-l ofere. Ei nu se roagă numai pentru mine, ci cred că se roagă și pentru biserică. Ei se roagă pentru această mișcare din care facem parte, mișcarea adventistă.

Lista oficialilor aleși în cadrul sesiunii

Președinte – Ted N. C. Wilson

Secretar – G. T. Ng

Trezorier – Robert E. Lemon

Vicepreședinte general – Delbert W. Baker

Vicepreședinte general – Lowell C. Cooper

Vicepreședinte general – Geoffrey G. Mbwana

Vicepreședinte general – Armando Miranda

Vicepreședinte general – Pardon K. Mwansa

Vicepreședinte general – Michael L. Ryan

Vicepreședinte general – Benjamin D. Schoun

Vicepreședinte general – Ella S. Simmons

Vicepreședinte general – Artur A. Stele

Subsecretar – Homer W. Trecartin

Secretar-asociat – Rosa T. Banks

Secretar-asociat – Robert S. Folkenberg Jr.
(care a refuzat această poziție)

Secretar-asociat – Agustin Galicia

Secretar-asociat – John Thomas

Secretar-asociat – Harald Wollan

Trezorier adjunct – Juan R. Prestol

Trezorier-asociat – George O. Egwakhe

Trezorier-asociat – Daisy J. Orion

Trezorier-asociat – Roy E. Ryan

Trezorier-asociat – J. Raymond Wahlen II

Diviziuni

Euro-Africa

Președinte – Bruno R. Vertallier

Secretar – Gabriel E. Maurer

Trezorier – Norbert Zens

Africa Centrală și de Est

Președinte – Blasious M. Ruguri

Secretar – Nathaniel M. Walemba

Trezorier – Jerome Habimana

Euro-Asia

Președinte – Guillermo E. Biaggi

Secretar – Vladimir A. Krupskyi

Trezorier (urmează să fie ales)

Inter-Americană

Președinte – Israel Leito

Secretar – Elie Henry

Trezorier – Filiberto M. Verduzco Avila

Nord Americană

Președinte – Daniel R. Jackson

Secretar – G. Alexander Bryant

Trezorier – G. Thomas Evans

Asia de Nord-Pacific

Președinte – Jaiyong Lee

Secretar – Akeri Suzuki

Trezorier – Kenneth W. Osborn

Sud Americană

Președinte – Erton C. Kohler

Secretar – Magdiel Perez

Trezorier – Marlon de Souza Lopes

Pacificul de Sud

Președinte – Barry D. Oliver

Secretar – Lawrence P. Tanabose

Trezorier – Rodney G. Brady

Africa de Sud – Oceanul Indian

Președinte – Paul S. Ratsara

Secretar – Solomon Maphosa

Trezorier – Goodwell Nthani

Asia de Sud

Președinte – John Rathinaraj

Secretar – Gordon E. Christo

Trezorier – G. S. Robert Clive

Asia de Sud – Pacific

Președinte – Alberto C. Gulfan Jr.

Secretar – Saw Samuel

Trezorier – Keith R. Heinrich

Trans-Europeană

Președinte – Bertil A. Wiklander

Secretar – Audrey Andersson

Trezorier – Johann E. Johannsson

Africa Centrală și de Est

Președinte – Gilbert Wari

Secretar – Onaolapo Ajibade

Trezorier – Emmanuel S. D. Manu

Departamentele Conferinței Generale

Educație

Director – Lisa M. Beardsley

Familie

Director – Willie Oliver

Director-asociat – Elaine Oliver

Trust Services

Thomas A. Kapusta

Tineri în conducere la viitoarele sesiuni

UNA DINTRE AȘTEPTĂRILE DELEGAȚILOR

Implicarea mai multor tineri în conducere ar trebui să fie o prioritate pentru Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea, au spus delegații intervievați la începutul celei de-a 59-a Sesiuni a Conferinței Generale, în după-amiaza zilei de 23 iunie.

„Dacă tinerii pot fi incluși în conducere, cred că acum este timpul”, a declarat Michael R. Bankhead, delegat din regiunea Africa de Sud-Pacific.

„Nu puține sunt lucrurile pe care de mult timp le facem tot la fel”, a adăugat el. „În momentul de față, lucrarea pentru tineri prezintă un potențial extraordinar și pentru a fi făcută ar putea fi nevoie de tineri.”

Includerea tinerilor în Comitetul executiv este unul din punctele de pe agenda sesiunii, discutate de delegați. Mulți au subliniat importanța faptului de a-L lăsa pe Dumnezeu să ne conducă și pe mai departe, în același timp exprimându-și propriile vederi în chestiuni precum hirotonirea femeilor, educație și îndrumările din *Manualul bisericii* privind angajații și voluntarii bisericii care lucrează cu minorii.

Dar, pentru majoritatea celor intervievați, propunerea de a include mai mulți tineri și laici – pastori, profesori și misionari – în Comitetul executiv al bisericii mondiale este de mult timp oportună.

„Sunt mulți tineri capabili, care au idei bune și ar putea conduce”, a spus Daniel Dial, delegat și președintele Colegiului Mountain View din Filipine.

„Timpurile s-au schimbat și tinerii trebuie să fie implicați mai mult. Dacă nu, îi vom pierde.”

Alți delegați sunt preocupați de subiecte mai controversate.

Pentru delegatul mexican David Pacheco Cocom, ideea hirotonirii femeilor ca pastori – amplu dezbătută în sesiunile anterioare – rămâne un subiect de discuție. Chiar dacă nu se află pe agenda sesiunii de anul acesta, Pacheco a precizat că el speră că nu va fi un motiv de dezbinare.

Tot despre problema hirotonirii femeilor ca pastori a vorbit și Eugenia Weaver, delegat din America de Nord, care a spus că are în vedere includerea în *Manualul bisericii* a unui punct cu privire la hirotonirea diaconeselor. „Cred că este un lucru important – avem atât de multe femei în conduce-

a bogăției Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea”, a spus Charles Sandefur, delegat și președintele ADRA Internațional. Pentru Sandefur, spectacolul diversității din dimineața de Sabat „este mai important decât orice punct de pe agendă”.

Delegatul pentru regiunea Africa Centrală și de Vest Daniel Uzoiye Oriaku, sosit din Nigeria împreună cu soția lui, a spus că pentru el rugăciunea stă pe primul loc. „Până acum, Domnul a condus. Și ne rugăm ca cei care conduc să conducă bine.”

Același sentiment se regăsește și în cuvintele spuse de Zelna Wright,

rea bisericii.”

În pofida diverselor discuții și decizii care le stau înaintea, mai mulți delegați au mărturisit că atenția lor este altundeva. „Nu agenda, ci experiența Sabatului la Conferința Generală reprezintă etalarea cea mai exuberantă

delegat din Pretoria, Africa de Sud: „Aceasta este lucrarea lui Dumnezeu, potrivit planului Său – noi primim ceea ce El a plănuțit. Dacă ai venit aici cu o agendă personală, atunci vei fi dezamăgit.”

Departamentul de Sănătate Publică din SUA elogiază angajamentul adventiștilor în slujba unui stil de viață sănătos

MARK A. KELLNER

Viceamiralul Regina M. Benjamin, doctor în medicină, al optsprezecelea șef al Public Health Service Commissioned Corps din Statele Unite, i-a elodat pe adventiști de ziua a șaptea pentru angajamentul lor în slujba unui stil de viață sănătos.

„Este o onoare deosebită să fiu aici împreună cu dumneavoastră, care împărtășiți entuziasmul unui stil de viață sănătos”, a spus R. Benjamin (53 de ani) cu ocazia celei de-a 59-a Sesiuni a Conferinței Generale de la Atlanta, Georgia. „A fost o adevărată încântare să aflu totul despre gândirea inovatoare a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea, care urmărește să facă din sănătate un mod de viață și nu doar ceva

și această păstrare a sănătății sunt de asemenea esențiale.”

Doamna Benjamin a elodat reforma sănătății făcută de W. K. Kellogg și de fratele acestuia, John Harvey Kellogg, care a fost directorul Sana-toriului Battle Creek din Michigan, ca parte a primelor eforturi ale mișcării adventiste privind reforma sănătății. Expunerea sa despre sănătate și principii de conducere de la începutul carierei sale ca membru al prestigiosului program Kellogg National Fellowship „a fost prima mea prezentare privind stilul de viață al adventiștilor de ziua a șaptea”, a spus ea.

„Este ușor pentru noi să trăim bine, dacă și alții trăiesc bine”, a spus Regina Benjamin despre impactul răspândirii

Biserica Adventistă pentru participarea la programul „Let’s Move” a primei doamne a SUA, Michelle Obama.

„Prevenirea”, a spus dna Benjamin, „este fundamentul sistemului nostru public de sănătate”.

Regina Benjamin a folosit, de asemenea, platforma sesiunii pentru a pleda împotriva tutunului, pentru a promova o societate fără tutun, „în special în rândul tinerilor”, și pentru a promova prevenirea HIV și SIDA, „în special în rândul femeilor și al fetelor”. A vorbit, de asemenea, în favoarea prevenirii violenței, care a ajuns la stadiul de problemă de sănătate publică. Ea a adăugat: „Mai presus de toate aceste lucruri, este nevoie să eliminăm inegalitățile în probleme de sănătate.”

Doamna viceamiral a spus: „Vreau să-i încurajez pe americani să mănânce sănătos, să facă exerciții regulat și să mențină un stil de viață sănătos. Și, întrucât ca adventiști de ziua a șaptea sunteți mesageri de încredere în comunitățile voastre și pentru că jucați un rol important în promovarea extinderii sănătății publice, în special în domeniul vieții sănătoase, doresc în mod special să lucrez împreună cu dumneavoastră și aștept cu nerăbdare să lucrăm în comunitățile dumneavoastră pentru a ne ajuta să devenim un popor mai sănătos, mai viguros și pentru o lume la fel.”

Întrebată despre problema parteneriatului dintre guvern și organizații religioase și ce anume este legal în acest domeniu, dna Benjamin a spus: „Cred că ar trebui să lucrăm cu oricine, să lucrăm cu organizații religioase, să lucrăm cu industrie, să lucrăm cu grupuri și organizații civice și să lucrăm cu americanii... Așa stau lucrurile când o organizație religioasă apare, mai ales acolo unde dorim să combatem fumatul, să promovăm o alimentație mai sănătoasă și exercițiile fizice. Când oamenii aud aceste sfaturi de la pastorul sau preotul lor, ar putea să se gândească de două ori și să spună: Înseamnă că este important...”

Regina Benjamin a mai spus că este necesar ca mesajul sănătății să fie răspândit prin intermediul bisericilor, al sinagogilor și al moscheilor: „Procedând astfel, puteți să vorbiți cu doi oameni și să veniți în contact cu sute de suflete.”

întâmplător – concepția fundamentală că mintea și caracterul sunt elemente esențiale pentru planul lui Dumnezeu, că starea de bine a omului în totalitate

unui stil de viață sănătos în mijlocul unei comunități. Ea le-a recomandat delegaților să semneze un angajament de temperanță, spunând că o astfel de unitate este „puternică”, și a elodat

„Biblia călătoare” își încheie turneul de 20 de luni

ARIN GENCER / ANN

Timp de 20 de luni a călătorit în locuri îndepărtate ca în Narok, Kenya, și Dubai, Emiratele Arabe Unite.

Biblia, concepută special pentru un turneu mondial, și-a încheiat călătoria în timpul unei sesiuni de lucru joi

seara, în cadrul celei de-a 59-a Sesiuni mondiale a Biserici Adventiste de Ziua a Șaptea.

„Această Biblie a călătorit în lume ca un simbol al devotamentului pe care adventiștii de ziua a șaptea îl au față de Cuvântul lui Dumnezeu”, spune Mark Finley, unul dintre vicepreședinții bisericii (la data aceea). „Adventiștii de ziua a șaptea sunt înrădăcinați încă ferm în învățăturile Bibliei.”

Mark Finley a stat în fața reprezentanților din fiecare regiune – unii îmbrăcați în costume tradiționale – așezați de-a lungul scenei, joi seara, 24 iunie. Cei aproximativ 70 de bărbați, femei și copii, au dat cartea, măsurând 30/45 cm, din mână în mână, în timp ce un material video descria călătoria acestora.

Volumul legat în piele neagră a făcut parte din inițiativa Bisericii numită generic „Urmează Biblia!”, inițiativă menită să încurajeze studiul Bibliei în rândul membrilor și a comunităților locale. Liderii bisericii au lansat campania în 2008, după ce sondajele

au sugerat faptul că aproximativ 50% dintre membri studiază Scriptura în mod regulat.

Liderii bisericii au spus că această carte (Biblia) i-a unit pe adventiștii din întreaga lume, încurajându-i să se rededice studiului.

„Inițiativa a resuscitat interesul oamenilor pentru citirea Bibliei”, a declarat Gilbert Wari, președintele Diviziunii Africa Centrală și de Vest, în clipul video.

În timpul campaniei, în Diviziunea Inter-Americană au fost distribuite peste două milioane de Biblii, a adăugat președintele, Israel Leito, descriind efortul misionar din regiunea sa.

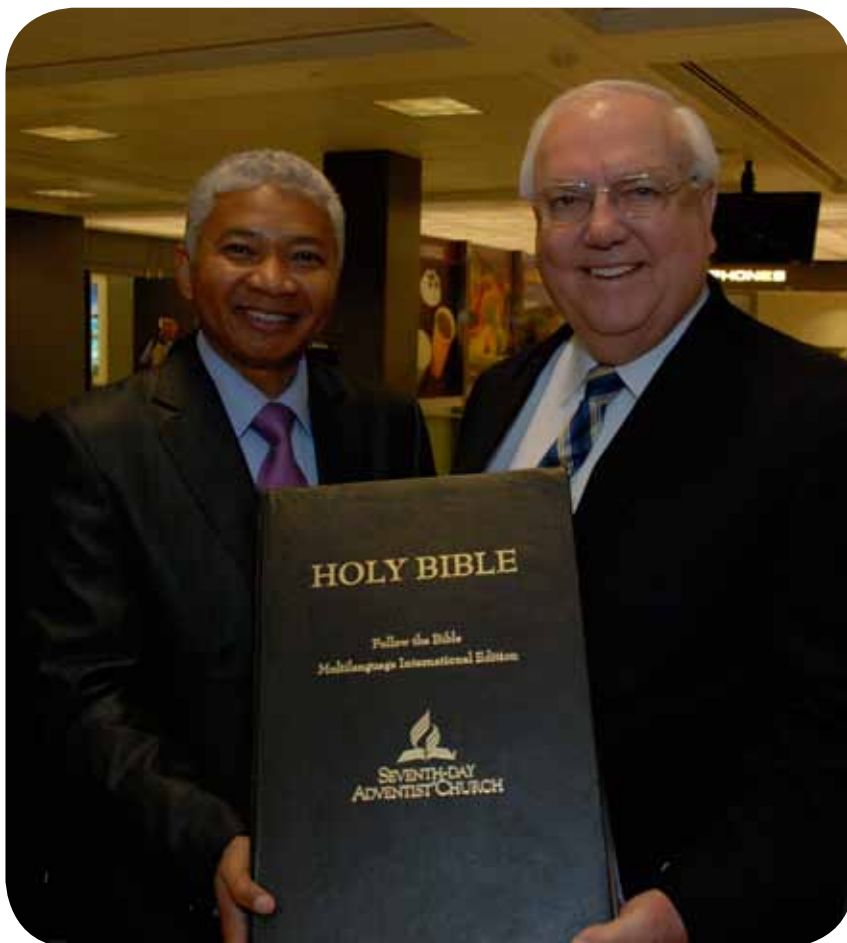
Joi seara, 24 iunie, delegații bisericii au aprobat o rezoluție care reafirmă „încrederea în revelația divină și in-

spirația Bibliei” și face apel la membrii și „creștinii de pretutindeni pentru a face din Biblie sursa lor zilnică pentru studiul personal”.

„Biblia conține tot ceea ce noi prețuim și promovăm; tot ceea ce ne definește ca popor, ca și comunitate de credință, se bazează pe Biblie”, a declarat președintele Conferinței Generale (la data aceea) Jan Paulsen. „Biblia este mijlocul prin care Dumnezeu ne vorbește.”

Scrisă în 66 de limbi – inclusiv gujarati, lituaniană, Xhosa și vietnameză – marea „Biblie călătoare” a fost în centrul evenimentelor ce au avut loc pe stadioane, a mingiturilor și paradelor în aproape 130 de țări și a fost ținută în mâini de guvernatori, șefi de trib, președinți, regi și regine. Ea a început turneul în Filipine și s-a întors în Statele Unite luna trecută, ajungând pe Aeroportul Internațional Washington Dulles.

Imagini de pe site-ul campaniei arată Biblia fiind citită în Islanda, expusă la un miting în Fiji și purtată în cadrul unei parade în Kenya.

Standul românesc la sesiunea de la Atlanta

Georgia Dome,

Parada națiunilor

sâmbătă, 3 iulie

Încetarea violenței împotriva femeilor și fetelor

ADVENTISTII DE ZIUA A ȘAPTEA IAU POZIȚIE PENTRU ÎNCETAREA VIOLENȚEI ÎMPOTRIVA FEMEILOR ȘI FETELOR

Noi, membrii Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea, apărăm și ne alăturăm altora pentru a pune capăt violenței împotriva femeilor și fetelor. Statisticile globale indică faptul că femeile și fetele din toate societățile sunt tot mai frecvent victime ale violenței. Acțiunile sau amenințările de natură să conducă la vătămare sau suferință fizică, sexuală sau psihologică sunt incompatibile cu etica biblică și morala creștină. Aceste acțiuni includ, dar nu sunt limitate la: violența în familie, violul, mutilarea genitală a femeilor (MGF), crimele de onoare, crimele pentru zestre. Manipularea, negarea libertății personale, precum și constrângerea sunt, de asemenea, acte de abuz și violență. Față de asemenea comportamente, Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea spune: „Să le punem capăt acum!”

Advențiștii de ziua a șaptea recunosc faptul că actul de creare după chipul lui Dumnezeu îi conferă demnitate și valoare fiecărui individ. Măsura acestei valori este văzută în sacrificiul lui Isus Hristos, pentru a le oferi viață veșnică tuturor oamenilor. Dragostea și compasiunea care au caracterizat viața pământească a lui Isus oferă un exemplu pentru toți urmașii Lui, în relația lor cu ceilalți. Un comportament asemenea celui al lui Hristos, nu lasă loc pentru violență împotriva membrilor familiei sau a persoanelor din afara familiei.

Biblia îi sfătuiește pe creștini să vadă trupul ca fiind templul lui Dumnezeu. Rănirea intenționată a altei persoane profanează ceea ce Dumnezeu onorează și este, prin urmare, un comportament păcătos. Advențiștii de ziua a șaptea se angajează să fie lideri

mii de femei și fete de la vătămarea și suferința care rezultă din abuz și violență.

(Această afirmație este susținută de următoarele referințe biblice: Ioan 3:16; Geneza 1:26; Isaia 61:1-3; Efeseni 5:2,3; 1 Ioan 3:10, 15-18; 4:11;

în ruperea ciclului de violență comisă împotriva femeilor și fetelor. Vom vorbi în apărarea victimelor și supraviețuitorilor, prin predare, predicare, studii biblice și programe de propagare. Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea caută și salută parteneriatele și colaborările cu alte persoane în abordarea acestei probleme globale. Vocea colectivă a multora poate salva zeci de

3 Ioan 1:2; 1 Corinteni 3:16,17; 6:19; Romani 12:1,2. A se vedea, de asemenea, „Declarația cu privire la creșterea și ocrotirea copiilor”).

Această declarație a fost aprobată și votată de către Comitetul Administrativ al Conferinței Generale a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea, pe 23 iunie 2010, la Sesiunea Conferinței Generale desfășurată la Atlanta, Statele Unite ale Americii.

Ș T I R I

Situația credincioșilor adventiști din Moldova

În perioada 25-30 iunie 2010, inundațiile din zona Moldovei au afectat zeci de gospodării și terenuri agricole în județele Suceava, Botoșani, Iași, Neamț și Bacău.

Cantitățile mari de apă acumulate în urma ploilor au dus la distrugerea mai multor gospodării și culturi agricole aparținând membrilor Bisericii Adventiste, în special din județele Suceava și Botoșani. La Dornești, județul Suceava, cele două biserici adventiste din localitate au fost inundate, deși la una dintre cele două fundația este înaltă de 80 cm. Biserica Adventistă din Iaslovăț, județul Suceava, a fost de asemenea inundată.

Conform declarațiilor pastorilor bisericilor locale, zonele din Suceava afectate de viituri sunt: Pătrăuți, Țibeni, Rădăuți, Iaslovăț, Dărmănești și Milișăuți. În județul Botoșani, localitățile cele mai afectate sunt Mihăileni și Dorohoi. La Dornești, județul Suceava, viiturile au dus la distrugerea completă a două gospodării aparținând membrilor Bisericii Adventiste, iar la Pătrăuți a fost distrusă parțial o casă a unei familii adventiste. Dincolo de membrii comunității adventiste, mii de oameni așteaptă cu speranță și încredere suportul și sprijinul fiecăruia dintre noi. La Doljești, județul Neamț, de asemenea sunt inundate case și terenuri agricole. În județul Bacău, comuna Săucești este afectată de inundații ca și în anii anteriori.

Alături de echipa ADRA, prezentă în zonă, s-au aflat în Pătrăuți, Dornești și Dorohoi o echipă de tineri ai Bisericii Adventiste din Suceava

împreună cu pastorul lor, Mugurel Asaftei, pentru a ajuta la transportul și distribuirea ajutoarelor. În continuare, alte două echipe de voluntari ale Bisericii Adventiste din zona Ardealului și a Munteniei și-au anunțat intenția de a veni în Moldova pentru a da o mână de ajutor.

(Nicolae Alexandru/ InfoMoldova)

ADRA alături de sinistrații din județul Bacău

Continuându-și misiunea, ADRA s-a aflat în zilele de 7 și 8 iulie în satele inundate din zona Bacău. Schineni, Siretu, Șerbești și Săucești sunt localitățile în care, după retragerea apelor, sătenii se confruntă cu pierderi materiale substanțiale.

Aproximativ 300 de locuințe avariate și cam toate culturile aflate la câmp distruse au produs un climat de disperare pentru locuitorii acestor locuri. Toată zona a rămas fără apă potabilă. Pachetele de hrană, sticlele de apă plată și kit-urile igienice oferite de voluntarii ADRA sătenilor le-au amintit acestora că suferința este mai ușoară atunci când este împărtășită.

Voluntarii, alături de membrii echipei ADRA, au mers din sat în sat și din casă în casă, însoțiți de autorități, încercând să ofere ajutor acolo unde era mai multă nevoie. Oamenii speriați de autoritatea cu care se manifestase natura în aceste ultime zile s-au simțit alinați atunci când au avut posibilitatea de a povesti experiența trăită.

Următoarea zonă de intervenție în această primă fază de asistare a sinistraților cu alimente și produse de primă necesitate este raza județului

Tulcea. Mai multe sate, printre care și Ceatalchioi, se află deja de câteva zile sub ape, fiind afectate aproximativ 200 de case.

Deși loviți de tragedia pierderii muncii de o viață, această experiență a adus oamenii mai aproape unii de alții, iar voluntarii ADRA s-au simțit recompensați de bucuria dăruirii unei clipe de împreună-simțire.

ADRA a intervenit, în prima fază, în zonele grav afectate de inundațiile din nordul și centrul Moldovei, urmând să continue la Tulcea și oriunde vor mai fi zone inundate. După încheierea primei faze de intervenție, va urma faza de refacere și dezvoltare în care un număr de persoane vor fi ajutate să-și reconstruiască gospodăriile pierdute.

Schimbă o viață și vei schimba lumea!

(ADRA România)

Generația Speranței – mobilizare generală

Generația Speranței este titlul sub care s-au desfășurat activitățile Departamentului Tineret al Conferinței Transilvania de Nord în perioada septembrie 2009 - iunie 2010. Prin activitățile desfășurate am urmărit constant realizarea scopului nostru: **salvarea** tinerilor și implicarea lor în **misiune!**

Bucuria bisericilor a fost deplină atunci când 84 de tineri au încheiat legământ cu Dumnezeu în lunile mai - iunie. De asemenea, peste 80 de tineri continuă pregătirea pentru botez, urmând să încheie acest legământ în lunile următoare.

40 de zile pentru TINE a fost proiectul acestui an ce a încurajat tinerii să petreacă zilnic cel puțin 30 de minute în studiu și rugăciune, să facă parte dintr-o grupă de rugăciune și să se implice în misiune. Pentru mai multe informații și resurse despre acest proiect, puteți vizita site-ul 40zile.com .

12 iunie nu a fost doar ziua botezului mondial, ci și ziua botezului pentru TINERI, mulți din cei 84 de tineri botezați, încheind legământ cu Domnul în această zi.

Echipa formată din instructori de tineret și pastori depune eforturi constante pentru a mobiliza GENERAȚIA TÂNĂRĂ.

(Emanuel Ban/ Director Tineret, Conferința Transilvania de Nord)

Ted Wilson face apel la adventiști să „meargă înainte”

Adresându-se unei mulțimi formate din 69.989 de adventiști de ziua a șaptea și prieteni, Ted N. C. Wilson, în timpul primei sale predici ca președinte al Conferinței Generale, le-a cerut membrilor să „meargă înainte” cu încredere în zilele ce vor urma.

Mesajul lui Ted Wilson a fost prezentat în timpul serviciului divin în cadrul căruia liderul Bisericii mondiale a citit mesajul președintelui Statelor Unite, Barack Obama.

„De-a lungul istoriei, credința a modelat filosofia, perspectivele și viețile noastre”, a citit Ted Wilson. „Așa cum facem față provocărilor și oportunităților din acest moment unic în istorie, fie ca această credință să ne poată determina să ne unim în cauza comună de a-i slujii pe frații și surorile

noastre... Vă doresc toate cele bune pentru acest eveniment minunat.”

„Dumnezeu are un plan pentru viața voastră și pentru această Biserică”, a spus Ted Wilson mulțimii numeroase. „Să nu vă îndoiiți niciodată de destinul acestei puternice mișcări adventiste. Dumnezeu ne-a dat instrucțiuni profetice să cunoaștem punctul culminant al mării lupte – Dumnezeu este Cel care va câștiga.

Mergeți înainte în a-L proclama pe Hristos și harul lui Dumnezeu. Mergeți înainte în prezentarea soliei celor trei îngeri. Mergeți înainte în a pleda pentru renaștere și reformă. Mergeți înainte în împlinirea mesajului Bibliei. Mergeți înainte în citirea și acceptarea sfatului Spiritului Profetic. Mergeți înainte în a vesti lumii vestea cea bună a mântuirii și iminenta revenire a lui Isus Hristos.”

Despre tendințele teologice, Ted Wilson a spus: „(...) Nu fiți afectați de fiecare «nouă» teologie sau diagrame complicate (...) care au prea puțin de-a face cu teologia noastră și misiunea noastră. Convingerile biblice istorice ale Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea nu vor fi schimbate. Fundamentul biblic va fi sigur până la sfârșitul timpului.”

Ted Wilson i-a sfătuit, de asemenea, pe ascultătorii săi să fie fermi cu privire la ceea ce spune Biblia despre origini: „Nu mergeți «de-a-nădăratele» pentru a interpreta greșit primele unsprezece capitole din Geneza sau alte pasaje ale Scripturii ca fiind alegorice sau doar simbolice. Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea nu își va schimba niciodată poziția sau credința în această doctrină fundamentală.”

„Dacă Dumnezeu nu a creat această lume în șase zile literale, după care a

binecuvântat ziua Sabatului, de ce ne închinăm noi astăzi, în acest Sabat al zilei a șaptea, ca adventiști de ziua a șaptea?”

În plus, Ted Wilson a încurajat adventiștii să își amintească darul deosebit pe care Dumnezeu l-a oferit mișcării adventiste. „Acceptați Spiritul Profetic ca fiind unul dintre cele mai mari daruri date Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea nu doar pentru trecut, ci, și mai important, pentru viitor”, a spus el, referindu-se la scrierile lui Ellen White. „În timp ce Biblia este primordială ca autoritate supremă și arbitru final al adevărului, Spiritul Profetic oferă sfaturi clare și inspirate pentru a ne ajuta în aplicarea adevărului biblic.(...) Spiritul Profetic trebuie citit, crezut, aplicat și promovat.” Cu toate acestea, a adăugat: „El nu trebuie folosit ca o «bătă» cu care să îi batem pe oameni peste cap, ci trebuie să fie considerat și folosit ca o minunată binecuvântare pentru a ghida Biserica lui Dumnezeu în ultimele zile ale istoriei acestui pământ.”

Ted Wilson și-a încheiat mesajul cu un apel direct: „Vă invit să acceptați harul minunat al lui Hristos în viața voastră, să vă reînnoiți angajamentul față de El și de această mare mișcare adventă, să proclamați harul lui Dumnezeu și să Îi cereți Domnului să ajute această Biserică să «meargă înainte».”

(Mark A. Kellner/ Adventist Review)

Conducerea Bisericii Adventiste se angajează să aprofundeze problema hirotonirii

Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea a promis să studieze teologia

biblică din spatele tradiției sale cu privire la hirotonire.

Acțiunea are loc în urma solicitărilor repetate de a se alege mai multe femei în poziții de top în conducerea Bisericii și formularea unei cereri specifice pentru studierea oficială a problemei în timpul ultimei săptămâni a Sesiunii Conferinței Generale, organismul suprem de conducere al confesiunii.

Delegatul Ray Hartwell, președintele Conferinței Pennsylvania, a cerut, la începutul acestei săptămâni, o reexaminare coordonată de Biserică a hirotonirii.

Ca răspuns la comentariile delegaților la sesiune, vicepreședintele general al Bisericii mondiale, Michael L. Ryan, a declarat că acest Comitet de organizare al sesiunii se „angajează” să prezinte un raport cuprinzător cu privire la hirotonirea femeilor în cadrul unei întâlniri de lucru a Bisericii din următorii cinci ani.

Se așteaptă ca raportul să studieze motivația biblică din spatele hirotonirii și modelul acesteia. Michael Ryan a spus că este nevoie de un timp potrivit pentru a furniza un raport aprofundat, bine documentat, cu reacții din fiecare regiune. El le-a cerut delegaților să nu interpreteze intervalul lung de timp ca indicând faptul că membrii comisiei un iau problema în serios.

Vicepreședintele, care este și președintele Comitetului de organizare a sesiunii, a declarat că a fost impresionat de modul în care membrii au abordat subiectul. „Puteai vedea sinceritatea, spiritul de rugăciune și seriozitatea cu care a fost discutat subiectul”, a declarat Ryan. „Administrația [Bisericii] recunoaște faptul că teologia, funcția și practica hirotonirii

reprezintă o dimensiune importantă a vieții Bisericii.”

„Există o mulțime de voci care trebuie să fie ascultate pe această temă, din multe regiuni ale lumii”, a spus el, încheind prin a le mulțumi delegaților pentru că și-au exprimat preocupările cu privire la slujirea femeilor.

(Elizabeth Lechleitner/ ANN)

Parada Națiunilor încheie Sesiunea Conferinței Generale din 2010

În cadrul ceremoniei de închidere a celei de-a 59-a Sesiuni a Conferinței Generale a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea, ce a avut loc sâmbătă seara, 3 iulie, în Georgia Dome din Georgia, Atlanta, a avut loc o reprezentație plină de culoare a Bisericii din întreaga lume – o procesiune a drapelelor și costumelor care subliniază caracterul global al confesiunii.

În cadrul Paradei Națiunilor au defilat sute de ambasadori în costume naționale. „Sărbătorim, unicitatea și solidaritatea noastră”, a spus Elizabeth Viera Talbot, una dintre gazdele programului, împreună cu Fred Kinsey și Garrett Caldwell. „Sărbătorim diversitatea noastră și, mai presus de toate, unitatea noastră în misiune – misiunea de a-L ridica pe Hristos atât de sus, încât să îi atragă pe toți oamenii la Sine.”

Gazdele au deschis parada prin prezentarea unor informații și date statistice despre fiecare dintre cele 13 regiuni geografice adventiste, după care a fost difuzat un material video cu imagini ale unora dintre națiunile din fiecare regiune, materiale ce au declanșat aplauze zgomotoase.

Cele mai zgomotoase aplauze au avut loc atunci când gazdele au citit

numele fiecărei țări în timp ce reprezentanții au intrat pe scenă îmbrăcați în costume tradiționale și au defilat pe platformă. Aplauzele au fost atât de zgomotoase pentru țări precum Haiti, Jamaica, Statele Unite ale Americii, Spania, România, Brazilia, Africa de Sud, India, Filipine, Marea Britanie, Ghana și Nigeria, încât gazdele au fost nevoite să facă o pauză înainte de prezentarea următoarei națiuni.

Emoțiile exprimate în tribune au fost împărtășite și de delegații care au participat la paradă, potrivit interviurilor cu participanții ce au fost realizate înainte de începerea programului, în timp ce aceștia își pregăteau costumele în culise.

„Este foarte incitant să vezi că familia adventistă din diferite părți ale lumii, din diferite culturi, cu steaguri diferite, formează un singur popor, cu un singur steag”, a declarat Kenny Erwin Vicente din Paraguay, îmbrăcat în pantaloni albi și cămașă albă, și care a participat împreună cu soția și doi copii.

„Ce reuniune va fi în cer”, spunea Ninfa Bindoosano, îmbrăcată într-o rochie indoneziană galbenă. „Suntem fericiți pentru că suntem diferiți, dar uniți în Dumnezeu.”

Programul s-a încheiat cu mesajul lui Ted N. C. Wilson, care, cu doar opt zile în urmă, a fost ales președinte al confesiunii care numără 16,3 milioane de membri în 203 țări.

„Din ce familie frumoasă facem parte!” le-a spus Ted Wilson credincioșilor. „Explozia avansării misiunii noastre va fi văzută în fiecare colț al acestui Pământ.”

(Edwin Manuel Garcia/ ANN)

PROCLAMAȚI HARUL SĂU

Versuri: Florin Lăiu

Muzica: Bruce Ashton

Har mân-tu - i - tor, iu - bi - rea Ta - tă-lui _____ Har dum - ne - ze -

iesc, splen - doa - rea Fi - u-lui _____ Har cu - ce - ri - tor prin Du - hul

Sfânt a - dus _____ Har ne - măr - gi - nit, prea - mi - nu - nat, ne -

spus. Har ier - tă - tor: I - sus ne sca - pă de pă-cat. _____ Har

sfin - ți-tor prin Du - hul ce ne-a si - gi - lat _____ Har glo - ri-os: El

vi - ne iar, Îl vom ve-dea _____ Și veș-nic ha - rul Său vom lă - u - da! _____